

O, Lietuvos Neužmiršk, Lietuvi!

DABARTIES BILDESIUOS

Šį "Darbininko" numerį skiriame Vasario 16 — Lietuvos nepriklausomybės sukaktį paminėti.

Lietuva pavergta. Jos laukai nukloti mūsų tautos didvyrių lavonais. Lietuvių, kovojančių dėl laisvės ir nepriklausomybės kraujas teka upeliais.

Atsiminkime, kad malda yra vienas galingiausių ginklų kovoje. Melskimės už pavergtą Lietuvą, kančiamus ir išstremtus mūsų brolius. Prašykime Aukščiausiojo pagalbos, kad Jis išstieptų Savo paguodžiančią ranką Lietuvai; kad ji po karo vėl būtų laisva ir nepriklausoma.

"16 RUSIJŲ"

"Draugas" rašo:

"Sąryšyje su Molotovo manifestu 'sovietinėms respublikoms', The New York Times davė gana išsamų vedamąjį straipsnį. Atpasakojus "manifesto" smulkmenas ir įvertinus 'demokratiškiausią pasaulį' Maskvos konstituciją, to laikraščio redaktorius nemano, kad nauju pareidymu "sovietinės respublikos" bus laisvesnės. Paviršutiniškai imant, rašo N. Y. Times, naujas Sovietų Rusijos konstitucijos pakeitimai, atrodo, palaidžia sūrišą "sovietinės respublikos" į sąjungą (i centrai Maskvoje) negu Amerikos valstybes arba Anglijos įvairias dominijas. Bet, rašo toliau N. Y. T., yra labai didelis skirtumas tarp tų trijų didžiųjų valstybių sistemų. "Sovietų sistemoje ne valstybė turi didžiausią galę, bet komunistų partija. Ir kol komunistų partija tęs paskirų respublikų valdymą, vyriausiam centraliniam komitetui Maskvoje dirguojant, respublikų autonomija ir ypač jų teisė pasitraukti, pasilieka problematišku dalyku".

N. Y. Times sumini ir tai, kad po to "persitvarkymo" Sovietų Rusija jau pasisakius siūsianti atstovus iš visų 16-ks "respublikų" į tarptautinių komisijų konferencijas, turinčias reikalą su pokariniu Europos atsistatymu. Tai reikštų, kad Rusija turėtų daugiau atstovų negu Didžioji Britanija ir Jungtinės Valstybės kartu sudėjus. Todėl The New York Times nemano, kad anglai ir amerikiečiai sutiks su tuo Maskvos "persitvarkymu", su Rusijos "susiskaldymu" į "šešioliką dalių". Tai sukelia kitą svarbią problemą, kuri turės būti išspręsta tarp Rusijos ir jos sąjungininkų.

N. Y. Times dar pamiršo pridėti, kad Stalinas ne visas iš tų 16-kos respublikų turi savo žinioje. Jis priskaito prie jų ir Lietuvą, kuri nesutiko ir nesutiks dėtis į Sovietų Sąjungą nors ir su plačiausia autonomija, nes Lietuva siekia atsistiegti visiškai laisva ir nepriklausoma valstybe."

MAKE EVERY PAY DAY BOND DAY Join The Pay-Roll SAVINGS PLAN

DARBININKAS

AMERIKOS LIETUVIŲ R. K. SVENTO JUOZAPO DARBININKŲ SĄJUNGOS ORGANAS

DARBININKAS Lithuanian Semi-Weekly Newspaper Published every TUESDAY and FRIDAY 366 Broadway, S. Boston 27, Mass.

VOL. XXIX — No. 13.

TEL. SOUTH Boston 2680

ANTRADIENIS (Tuesday) VASARIS (February) 15 D., 1944 M.

TEL. SOUTH Boston 2680

FIVE CENTS

Pajūrio Zona Evakuota

Washingtonas — Švedų laikraščio žiniomis, neseniai pasiekusiomis Washingtoną, visi civiliai, išskiriant vokiečius ir turinčius pilną pasitikėjimą baltus, buvo evakuoti du kilometrus nuo pajūrio ir krašto vidurį. Taip pat neturintys pasitikėjimo individai buvo evakuoti iš Ruhnu, Pakri, Muhu, Saarema ir Hiiumaa salų.

Visi tinkantys karo tarnybai vyrai jau pašaukti. Didelis skaičius pajūrių moterų jau pasiūtos į Vokietiją priverstiniais darbams.

Maisto klausimas Baltijos valstybėse yra katastrofiškas, visi gyventojai likosi priklausomi tiktiati nuo juodosios rinkos. Sąlygų net negalima aprašyti. Kuro ištekliai yra nepakankami, verčią gyventojus valgyti ir miegoti viršutiniuose lauko drabužiuose.

Sekant įsakymu, gyvenamųjų namų langai tegali būti atidaromi trims minutėms į dieną išvėdinimui. Ryšium su didėjančiu rusų spaudimu visuose laikraščiuose atsispindi didelis nerimas.

Kiek turi savo žinioje. Jis priskaito prie jų ir Lietuvą, kuri nesutiko ir nesutiks dėtis į Sovietų Sąjungą nors ir su plačiausia autonomija, nes Lietuva siekia atsistiegti visiškai laisva ir nepriklausoma valstybe."

Sudarė Lenkų Kvislingų Valdžią Maskvoje

Maskva — Šiomis dienomis "lenkai" kvislingai sudarė valdžią Maskvoje. Toji "lenkų valdžia" pasivadinus "Tautinė Lenkų Taryba".

Kaip žinoma, Sovietų Rusijos komisarai pridėjo priedą prie savo konstitucijos, pagal kurią neva duoda "autonomines" teises savo "respublikoms", kurių priskaito net šešiolika. Kodėl ne 20?

Kiek laiko atgal Sovietai paskyrė Alexander Korneichuk Ukrainos "respublikos" užsienių reikalų komisarų. Lenkų kvislingų valdžios Maskvoje galva yra Wanda Wasilewska, kuri yra Korneichuk'o žmona. Sovietai skelbė, kad neužilgo Ukrainos "respublika" pasirašys sutartį su Lenkijos "respublika". Ar ne komedija? Mūsų tautos kvislingams toji komedija labai patinka. Jie nori, kad ir Paleckis apsviestu su kitos respublikos" pareigūne, ir paskui be trukdymų galėtų daryti "sutartis".

LIETUVA NEŽUVO IR NEŽUS!

Šiandien minime 26-tų metų Lietuvos Nepriklausomybės paskelbimo sukaktį. Šiandien žvelgiame į Lietuvos istorijos laimingos praieities lapus ir darome naujus pasiryžimus, nes tėvynę apgaubė istoriniai priešai, kurie gresia tėvynės laisvei ir tautos pražūčiai. Lai kiekvienas lietuvis peržvelgia šiuos retus atsiminimus iš tėvynės dirvonų — darbininkus ir vieteles, kur nekartą, sėmiasi stiprybės... Žvelgiant iš kairės į dešinę: Aušros Vartai Vilniuje; Gediminas, Lietuvos Kunigaikštis, Vilniaus Isteigėjas. Ižmesnieji Lietuvos miestų ir didvyrių herbai — Gedimino stulpai, Kauno, Vilniaus ir Klaipėdos herbai, Lietuvos Vytis; Vytautas, didysis Lietuvos Kunigaikštis; Gedimino pilis.

Antroje eilėje iš kairės į dešinę — Dr. Vincas Kudirka, rašytojas. Augustas Voldemaras, pirmas Lietuvos premieras. Aleksandras Stulginskis, antras Lietuvos prezidentas. Antanas Smetona, pirmasis Lietuvos prezidentas, kurs mirė J. A. V. sausio 9, 1944. Kazimieras Grinius, trečiasis Lietuvos prezidentas. J. Tubelis, buvęs Lietuvos premieras. Dr. Jonas Basanavičius, Lietuvos atgimimo patriarchas.

Trečioje eilėje iš kairės į dešinę — Kaune Nežinomam Lietuvos Kareiviui paminklas, Lietuvių - lenkų sutartis Suvalkuose, kur lenkai pripažino Lietuvai Vilnių ir už poros dienų tą sutartį klasta sulaužė. Lietuvių misija Klaipėdoje, kur vokiečiai pripažino Lietuvai laisvą zoną. Laisvės stovyla Vytauto Didžiojo muziejaus Parke Kaune. Ten įkabinatas ir amerikiečių Laisvės Varpas, kuris skambina pasauliui, kad Lietuva nežuvo ir nežus.

Už Ką Tave Myliu

Už ką tave myliu, už ką?.. Brangiausia žeme Lietuvos! Ar už lopšėlį, vygę tą — Ką supo asloj svetimoj?

Juk mano "tėviškė" — lušna, Grįsta iš rąstų svetimų... Ir laukų smiltis čia kožna — Ne mano mylimų tėvų.

Man nelingavo savas javas, Vystėsi ne man obuoliai... Tik verkė, verkė senas klevas — Lydėdams plotais akyliai.

Bet aš skaičiau kiekvienoj varpoj — Brolių savų darbo rasas... Girdėjau sodų griaudžioj arfoj — Bočių vėlių šnekas savas.

Ežerų veidrody saulėtam, Mačiau Jos veidą mylimos — Likau Jos grožiu nugalėta, Ir niekur nėra man kitos.

Jos kasos — šilai žaliaploščiai, Kaspinais upių sujuosti... Jos šventas lūpas varpoms glosčiau — Meile, dėka, himnais anksti.

Ji davė motiną mieliausia, Tėvelį, brolių, seseles... Ji užaugino kuogražiausias — Mano daržely rūteles.

Mano pečius Jinai apsupo, Lininiiais rūbais, mylimais... Prieš Ją siela, širdis suklypo — Dainužių ritmais tylimais.

Ji užaugino karklą žalią — Mano lopšėlį kaip kitiems... Įdavė lyrą — mano dalią, Ilgėsiams pynti alkaniems.

Ji užaugino klevą stalui, Beržo šaukštelį, klumpeles... Miežio grūdėlių — kruopai, alui, Rubinų dirvoj bulveles.

Jinai sužiuro, surasojo... Girių glėbiais siekė priglaust — Kai mane laivas šaukė, mojo... Ir aš tik spėjau vos prikaupt.

O, Motina! O, Motin mano... Paš tave veržiasi širdis! Kai tu merdi už okeano — Aš čia užtrokšiu kaip žuvis. Marija Aukštaitė.

SOVIETŲ RUSIJOS ARMIJA ATSIĖMĖ 800 KAIMELIŲ

Londonas, vas. 14 — Stalinas praneša, kad raudonoji armija užėmė Šepetovkos miestą, kur yra penkių svarbių geležinkelinių junginys.

Per penkias pastarąsias dienas rusai šiaurinėje Rusijoje atsiėmė daugiau kaip 800 kaimelių, ir nulaužė nacius tolyn link Pskovo, kuris yra vartai į Latviją. Tačiau iki Pskovo dar yra apie 43 mylios.

Rusai užėmė Lugos miestą, kur yra svarbus geležinkelis ant Leningrado Rusijoje atsiėmė daugiau Pskovo linijos.

Kinija Laukia Lėktuvų Siuntinio

Chunking, Kinija, vas. 14 — Leit. gen. Joseph W. Stilwell praneša, kad "pasiūstas didžiausias krovinių naujais lėktuvų Kinijai, kuriais Kinija galės pradėti smarkią ofensyvą prieš japonus."

Naujais lėktuvais kiniečiai galės bombarduoti japonų pozicijas Burmoje.

Alijantai Atmušė Nacių Puolimus Italijos Pajūryj

Didieji Bombanešiai Pagelbėjo Kariuomenei

Amerikiečiai Eina Pirmyn Cassino Sritij

Algiers, vas. 14 — Italijoje, pietinėje Romos srityje, peritos savaitės paigoje buvo susidaręs karas jėgoms. Vokietijos naciai, pasinaudodami blogu oru lėktuvams, tankais ir granatomis puolė Amerikiečius ir Anglus Italijos pajūryj. Bet kada didieji bombanešiai atvyko kariuomenei į pagalbą, nacių tankai buvo priversti trauktis atgal. Smarkios kautynės įvyko Aprilia srityj.

Taipgi Amerikiečiai atmušė nacius arti Cisterna. Cassino miesto apylinkėse Amerikiečiai pralaužė nacių liniją ir pasivarė pirmyn. Pranešama, kad Vokietijos naciai įsistiprino šeštojo amžiaus vienuolyne, kuris stovi ant Cassino kalno, kurio viršūnė yra iškilus 1,700-pėdų.

Vatikanas atsisaukė į alijantus, kad jie nebombarduotų bažnyčių, vienuolynų ir kitų šventovių. Tačiau alijantai gal būti bus priversti bombarduoti tą vienuolyną, kuriame naciai yra įsistiprinę, nes toji vieta yra labai svarbi pozicija. Nuo to kalno iš vienuolyno labai toli galima matyti kas yra daroma pakalnėse. Jeigu Vokietijos naciai pasitrauktų iš to vienuolyno, tai alijantams nebūtų jokio reikalo jį bombarduoti.

Vokietijos naciai skelbia per radio, kad alijantų artilerija jau bombarduoja tą vienuolyną, kuris buvo įsteigtas šv. Benedikto 1,415 metai atgal.

PREZIDENTAS TURĖJO PASITARIMUS SU KARO VADAIS

Washington, D. C., vas. 14 — Pereitos savaitės paigoje prezidentas Rooseveltas turėjo pasitarimus su aukštaisiais armijos ir laivyno vadais dėl karo Italijoje.

"Alijantai Bombardavo Castel Gandolfo", Sako Naciai

Londonas, vas. 14 — Vokietijos propagandos agentūros radio pranešimai sakė, jog Vatikane spėjama, kad laike Castel Gandolfo, šv. Tėvo vasarnamio, bombardavimo užmušta 500 žmonių.

Tačiau Vatikano radio pranešė, jog Jo Šventybės Popiežiaus Pijaus vasarnamis nebuvo subombarduotas. Sako, tik "trys bombos krito ant kolegijos šalia vilos." Pranešimas sako, jog buvo daug sužeistų, bet nepasako kieno lėktuvai bombardavo.

KELEIVINIO LĒKTUVO NELAIMĖJE UŽMUŠTA 24

Memphis — Iš ketvirtadienio į penktadienį vidurnaktį krito į Mississippi upę American Airlines keleivinis lėktuvas. Toje nelaimėje žuvo 24 žmonės.

Uždarė Lenkų Laikraštį

Londonas, vas. 14 — Šiomis dienomis Anglijos valdžia "uždarė" lenkų laikraštį "Wiadomosci Polskie", kuris skleidęs kurstantią propagandą prieš Sovietus. Tam laikraščiu atėmė leidimą pirkti popierai ir kitoms spaustuves reikmenims. Sovietai kelis kartus protestavo ir reikalavo, kad Anglijos valdžia tą laikraštį uždarytų. Taipgi Anglijos valdžia,

Nekalto Prasiđėjimo Vienuolynas,

R. D. 1, Putnam, Conn., š. m. vasario mėn. 7 d. įvyko Kryžiaus Kelių šventinimo iškilmės naujoje N. Pr. Svč. P. Marijos Seserų koplyčioje. Šventinimo apeigas atliko, pasakė pamokslą ir drauge su seserimis pirmą kartą šioje vietoje apėjo Kryžiaus Kelius misionierius Tėvas Justinas Vaškys, O. F. M. Šia proga aplankė vienuolyną kun. J. Valantiejus, Waterbury klebonas, ir kun. Bružas, M. S.

4th WAR LOAN Let's All Back The Attack

IVAIRIOS ŽINIOS

APIE LIETUVIŲ PULKUS RAUDONOJOJE ARMIJOJE

(LKFSB) Iš Londono praneša, kad Italijoje galima mums praneša, kad britų gauti lakštingalų liežuvė-laikraščiuose buvo išspaudinti košelienuos valgyti. Viesdinta Maskvos radijo žinutė, esą Lietuvos pulkai ar grynai iš lakštingalų eina kartu su Raudonąja Armija ir kariauja prieš vokiečius jau nuo vasaros, atsizymėję pulkai eina jaučio liežuvis ir vienas kartu su Raudonąja Armija ir kariauja prieš vokiečius jau nuo vasaros, atsizymėję kovose pietuose. Kad kariaujama prieš vokiečius, kad norima palausti jų imperialistinius troškimus, tai tuo tik galima pasidžiaugti, bet iš kitos pusės — kiek tuose su Raud. Armijoj einančiuose pulkuose lietuviškumo, tai jau kitas klausimas.

Cia verta suminėti tolimesnė mūsų Londono korespondento pastaba: Atrodo, kad tūkstančiai lietuvių, neturėdami kito prasimaitinimo šaltinio, bado priversti, galėjo stoti į "lietuviškus" pulkus. Bet jų dalinių vadovybė — ruošų rankose. Gal būt čia iš viso tik daugiau propagandos.

Kaip sakoma — prieš karą buvo pasklidęs gan-teroras, Hermann Georing,

Teroras Viešpatauja Baltijoje

Washingtonas — Stockholm laikraštis Aftontidningen praneša, kad Baltijos kraštų spaudoje atsispindi didėjantis teroras tarp tų kraštų gyventojų. Pas daugelį suimtųjų buvo rašti karveliai - pasiuntiniai. Jie prisipažino, kad tie karveliai buvo paleisti Sovietų lakūnų.

Zasūlauks ginklų fabri-ke (netoli Rygos) darb-jų dalinių vadovybė — ruošų rankose. Gal būt čia iš imtuosius draugus. Rygo-gandos. Jė gatvių vokiškieji pavadinimai (kaip tai Adolf Hitler, Hermann Georing,

von der Goltz, ir pan.) buvo nežinomų asmenų nuimti. Vokiečiai suorganizavo naują slaptą politinių komisarių korpusą Gestapo žinioje, kurio nariai buvo parinkti tarp kvieslingų ir vokiečių kilmės individų. Jie veikia fabrikuose ir net ūkiuose. Korpusas padalintas į skyrius, kurie laiko periodinius susirinkimus, skelbiamus vietinėje spaudoje.

Lietuviai Patriotai Priešinasi Naciams

Washingtonas — Pagal Washingtoną pasiekiančias žinias, Lietuvoje didėja patriotinis aktingumas prieš nacius.

Rugsėjo 22 d. Generalinis Patarėjas Vidaus reikalams išleido įsakymą, įgaliojantį apylinkės komisarus organizuoti vietinius apsaugos dalinius visame krašte. Tarnavimas tuose daliniuose yra privalomas visiems vyrams virš 16 metų amžiaus, kurie turi reikalaujamas kvalifikacijas, t. y., kurie yra patikimo būdo politiniai nesusikompromitavę, susipažinę su ginklų vartojimu ir be fizinių trūkumų.

Cigaretė Atėmė Gyvastį Mergaitėi 31 Metų

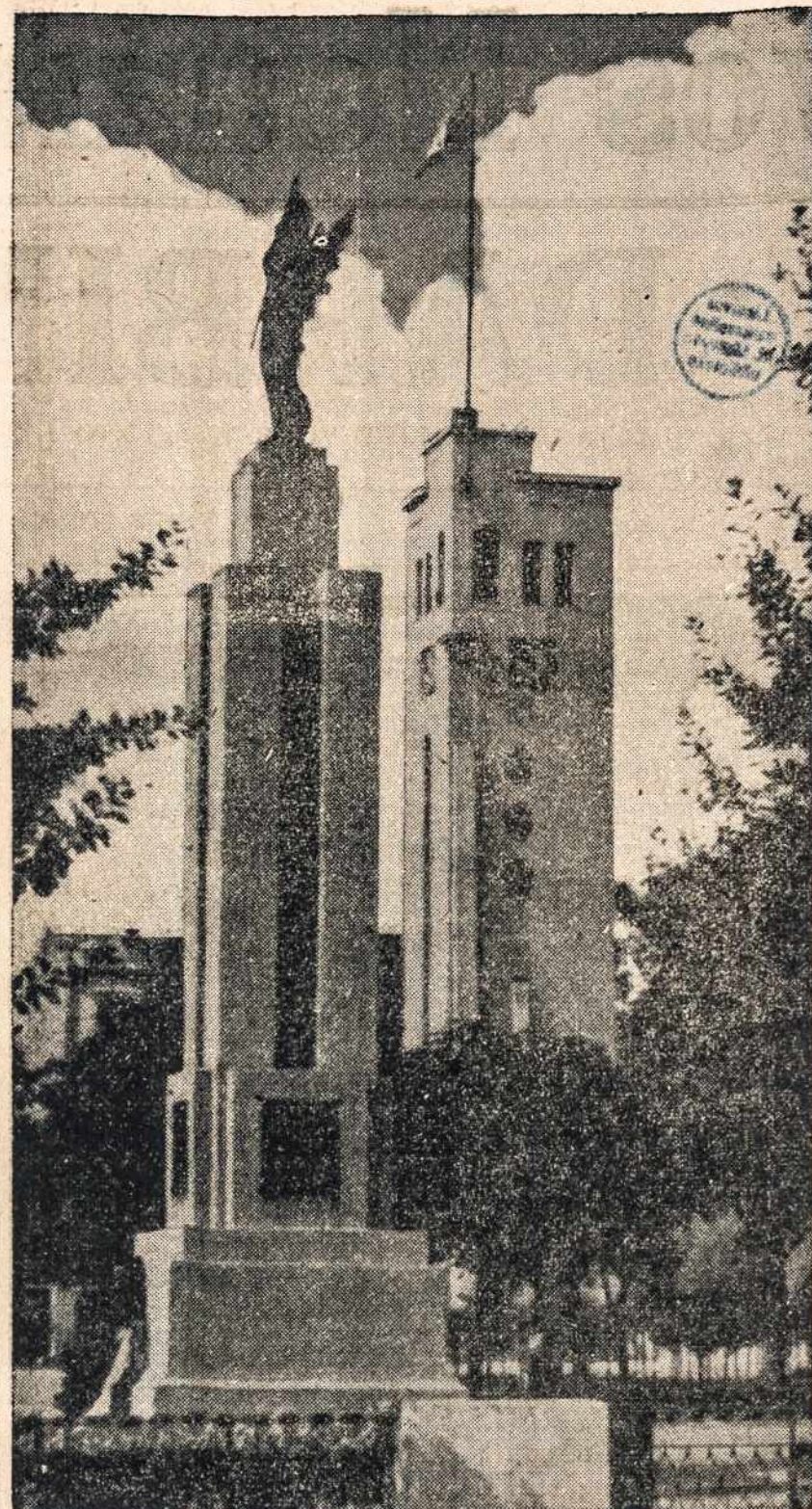
(LKFSB) Chicagoje, atlikus pamaldas Sv. Jurgio bažnyčioje, buvo Sv. Kazimiero kapinėse palaidota Elena Bendix. Tai jauna tik 31 m. lietuvaitė. Jos mirtis — labai tragiška. Ji vieną vakarą atsigulusi į lovą skaitė magazinus ir rūkė cigaretę. Taip berūkydama ji ir užmigo. Nuo cigaretės užsidegė patalas. Mergaitė nubudo jau dūmų pritroškinta, dar prisliko prie durų, bet jas iš vidaus buvo pzsirakinusi iš vakaro ir dūmų pritroškinta nebeįstengė iš-eiti. Kai atėjo pagalba, mergaitė buvo tiek apdegusi, kad jos gyvasties jau nebebuvo galima išgelbėti.

Ir Varpai Turi Tylėti

Kai kurios, dar išlikusios Rusijos bažnyčios, prie einamųjų durų turėjo mažus varpelius, kuriais skambinant beveik nesigirdėjo gatvėje. Sovietų valdžia uždraudė tais varpais skambinti ir įsakė juos pašalinti.

PASKUTINIS KUN. KRUPAVIČIAUS LAIŠKAS IŠ LIETUVOS

(LKFSB) Chicagoje gyvena tikra kun. Mykolo Krupavičiaus sesuo — Melanija Rugienė. Ji turėjo pergyventi dvigubą liūdėsį: neseniai mirė vyras ir neseniai gavo žinią, kad jos brolis, garsusis žemės reformos pravedėjas Lietuvoje kun. M. Krupavičius yra areštuotas. Šiomis dienomis ji gavo per Raudonąjį Kryžių laišką nuo savo brolio iš Lietuvos. Paprastai visi iš Lietuvos per Raud. Kryžių siunčiami laiškai parašyti

Lietuviai gyvendamas laisvu ir nepriklausomu gyvenimu per virš pora dešetų metų sukūrė simbolišką Laisvės stovylą Vytauto Didžiojo Muziejaus Parke, Kaune. Ir šandie lietuviai šios stovylos šešėly šaukia: —

Kaip laisvės varpo plienas,
Amžiais mūs troškimas vienas,
Laisva lai būna pavergta Lietuva!
Kaip pavasario aušrinė,
Tegu šviečia mūs tėvynė!
Te didvyriška dvasia
Degą mūs širdyse
Amžiais težydi laisva Lietuva!

Lowellio Lietuviai Išpirko Karo Bonų Už \$15,525.00

Aukų Lietuvos Reikalams \$95.85

Lowell, Mass. — (Telefonograma "Darbininkui") — Sekmadienį, vasario 13 d. Sv. Juozapo lietuvių parapijos svetainėje įvyko Lietuvos nepriklausomybės minėjimas. Kalbėjo kun. Jonas Vaitekūnas iš Providence, R. I., kongresmanas p. Bart J. Callery, vietinis. Kleb. kun. P. Strakauskas buvo programos vedėjas.

Vietiniai ir apylinkės lietuvių gausiai dalyvavo tame minėjime ir išpirko J. V. karo bonų už \$15,525.00, karo stampų už \$75.00, ir Lietuvos reikalams sudėjo \$95.85.

Lietuvos nepriklausomybės minėjimą suruošė

LRK. Federacijos skyrius, Vytauto klubas, Sv. Juozapo draugija ir SLA kuopa. Masinis susirinkimas priėmė rezoliuciją, kurioj pakartojo pasižadėjimą remti šios šalies vyriausybę ir karo pastangas laimėti pergalę ir taip pat prašo J. V. vyriausybės pagelbėti Lietuvai po karo atgauti nepriklausomybę ir laisvę.

Dar Apie Nacių Sunaikintus Miliūnus

(LKFSB) Chicagoje, 7321 S. Union ave., gyvena 54 m. lietuvė Anielė Šerelienė, kurios motina yra kilusi iš Miliūnų kaimo. Ji mano, kad tai bus tie patys Miliūnai, kuriuos sunaikino naciai. Anielė Šerelienė yra daug kartų buvusi Miliūnuose ir pasakoją, kad tas kaimas yra Rokiškio apskrities. Tiesiai per pievas iš to kaimo einant į Salų miestelį esą apie 3-4 verstus. Bažnyčion gyventojai eina į Salas, dažnai taipgi važiuoja ir į Simonis, į kuriuos iš Miliūnų yra apie 9 verstus. Kaime seniau yra buvę 18 valakų, bet didelių, po 40 dešimtinių kiekvienas. Ūkininkai gana turtingi, jau nuo seniau buvo pasinešę eiti į vienkiemius, paskutiniu metu buvo susikaldeję

smulkesnius ūkius. Mokyklon seniau vieni vaikai ėjo Puožan, o kiti net į Simonis. Gyventojai buvo geri katalikai, net prieš Didįjį karą ten buvo tokių žmonių, ką kas sekma dienį eidavo prie komunjijos. Bet yra dar ir kita galimybė: Lietuvos pasiuntinybės biuletenis, leidžiamas Washingtone, Nr. 12, praneša, kad pagal 1923 m. gyventojų surašinėjimą Lietuvoje, Miliūnų kaimas yra ir Panemunio valsčiuje, netoli Panemunėlio ir į Simonis, į kuriuos iš Miliūnų yra apie 9 verstus. Kaime seniau yra buvę 18 valakų, bet didelių, po 40 dešimtinių kiekvienas. Ūkininkai gana turtingi, jau nuo seniau buvo pasinešę eiti į vienkiemius, paskutiniu metu buvo susikaldeję

KODĖL SSSR SUNKINA RAUD. KRYŽIAUS PATARNAVIMUS?

(LKFSB) Visame kultūringame pasaulyje labai vertinamas Raudonojo Kryžiaus darbas. Per Raudonąjį Kryžių net su Japonijoje esančiais belaisviais pavyksta susisiekti. Naciai kaip kietai laiko okupacijoje Lietuvos žmones, bet ir iš ten žmonės per Raudonąjį Kryžių žineles iš savo artimųjų gauna žinome, kad daugelis lietuvių kreipėsi į Raudonąjį Kryžių prašydami, kad suieškotų Rusijon išvežtuosius jų gimines, tačiau neteko girdėti, kad kas būtų sulaukęs žinių. Taipgi ir su siuntiniais: per Raudonąjį Kryžių nusiunčiama dovanėlių savo giminėms, belaisvėn patekusiems kariam net į Japoniją, net į vokiečių valdomus kraštus, tuo tarpu su Rusija kažin kodėl ir per Raudonąjį Kryžių susisiekti yra beveik neperžengiami sunkumai. Per privačias įstaugas siunčiamieji dalykai apdedami tokiu maitu, kad siuntimo išlaidos darosi dvigubai didesnės, negu patys dalykai kaštuoja.

Kanados Lietuviai Svarsto Įsigyti Spaustuve

(LKFSB) Patrijotiškai nusiteikusių lietuvių Kanadoje leidžia mašynėle rašomą ir multiplikuojamą žurnalą — "Nepriklausoma Lietuva". Tas žurnalas nemažai bendradarbių yra sutraukęs ir sumaniai redaguojamas. Norėdami dar labiau jį patobulinti, Kanados lietuviai svarsto įsigyti savo spaustuve. Labai sveiksumanymas, reikėtų neatidėliojant eiti prie jo įvykdymo.

— Kanadoje gauta žinių, kad Italijos fronte žuvo kanadietis lietuvis Juozas Čepaitis. Jisai tebuvo tik 24 metų amžiaus. Savanoriu išėjęs į kariuomenę Anglijoje išbuvo ketverius metus. 1943 m. gruodžio 14 d. buvo sunkiai sužeistas Italijos fronte ir po trijų dienų nuo žaizdų mirė gruodžio 17 d. Kanadoje liko jo žmona su mažu sūneliu.

Kiek anksčiau jau yra žuvęs kitas Montrealio lietuvis — Kazimieras Stan-

Viešpatie, padėk mums — Tėvynės laisvę ir garbę ginam!

Tai buvo kovų ir vargo metais. Kai kitiems pasibaigė Didysis karas, tai lietuviams jis vėl iš naujo prasidėjo — sunkus, žūbtūtinis. Kai kiti lopė Didžiojo karo padarytas spragas, atsistatinėjo, rinko karo lauke sužeistuosius ir nukautuosius, gydė žaizdas, ilsėjosi, tai lietuvis nei Didžiajame kare gautų žaizdų gydyti, nei ilsėtis, nei dirvonuojančių laukų arti neturėjo kada. Tada lietuvis išėjo nepriklausomos Lietuvos atstatyti iš naujo ją kurti. Atgauti nebuvo ko, nes viskas buvo sunaikinta, kas reikalinga nepriklausomai valstybei.

1918 m. vasario 16 d. silpnutis atbūdančios tautos garsas perėjo per visą kraštą: "Laisvės norim!" Ir tais pačiais metais lapkričio 23 d. nuaidėjo žymiai garsesnis pasiryžimo šūkis: "Laisvę ginsim!"

Tada senas tėvas drebančiu balsu palydėjo savanorių sūnų: "Laimingai, sūnau!" Tada žiliagalvė motušė ašarodama linkėjo: "Viešpatie, padėk!" Lietuvės motinos laiminimas — "Viešpatie, padėk!" lydėjo šalies sūnus žygyje ir kovose.

Atvaduota visų mūs krauju,
Tu stiprėjai, gimtoji šalele;
Stojo eilės gynėjų naujų
Vieton kritusių senių erelių.

Kai klastingas lenkas sulaužęs Suvalkų sutartį, kuria pasižadėjo gerbti Lietuvos teises ir pripažinti Lietuvai Vilnių, ginklų puolė mūsų tėvynę, tai lietuvių patriotų dvasios ir išrauti Tėvynės kovotojų krauju apšlakstytos motinos Lietuvos žemės ir didingų mūs sentėvių pilių meilės iš tyros lietuvių širdies!

DARBININKAS

(THE WORKER)

Published every Tuesday and Friday except Holidays such as New Year, Good Friday, Memorial Day, Independence Day, Labor Day, Thanksgiving and Christmas

SAINT JOSEPH'S LITHUANIAN R. C. ASSOCIATION OF LABOR
Entered as second-class matter Sept. 12, 1915 at the post office at Boston, Mass. under the Act of March 3, 1879
Acceptance for mailing at special rate of postage provided for in Section 1102 Act of October 8, 1917, authorized on July 12, 1918

SUBSCRIPTION RATES:		PRENUMERATOS KAINA	
Domestic yearly	\$4.00	Amerikoje metams	\$4.00
Domestic once per week yearly	\$2.00	Viena kart savaitėje metams	\$2.00
Foreign yearly	\$5.00	Užsieny metams	\$5.00
Foreign once per week yearly	\$2.50	Užsieny 1 kart sa-tėj metams	\$2.50

DARBININKAS

366 West Broadway, South Boston, Mass.
Telephone SOUTH Boston 2680

Gramozdiškas Bombanešys

"Iš visų gaisrinių bombų — sako New York Times — kurias Maskva pagamino nuo Teherano konferencijos ir kurias lengvabūdiškai neapdairumu svaido į Suvienytų Tautų vieningumą, nė viena nepadarė tiek žalos, kiek jos pridirbo neteisingas ir nemandagus "Izviestijų" užsiuolimas ant Vatikano už tariamą palankumą "fašizmui". Aiškūs to dokumento nenuoširdumas ryškėja iš patiekto priekaišto, kurs kaltina Vatikaną, kad neprotastavęs, kuomet 1940 metais Mussolini iš pasaly užpuolė Prancūziją. Bet kur, paklauskime, reikmenis... "Izviestija" yra oficialus Sovietų vyriausybės protestas? Istorija užkorduoja faktą, kad tuo metu, kai Mussolini iš užnugario puolė Prancūziją, Sovietų vyriausybė pardavinėjo Hitleriui karą reikmenis... "Izviestija" yra oficialus Sovietų vyriausybės laikraštis. Ji turi būti pakankamai informuotas, kad žinotų, jog Vatikanas politiniu atžvilgiu yra neutrali valstybė, su kuria dvi dindingos Rusijos talkininkės, Britanija ir Jungtinės Valstybės, palaiko draugiškus ir ištikimus santykius. Tos dvi valstybės be abejo žino, kur glūdi Vatikano simpatijos šio karo metu. Jos pripažįsta neišvengiamą Popiežiaus neutralumo padėtį; bet jos taip pat lengvai įžiūri jo iškalbinguose pareiškimuose pasmerkimą tų, kurie sumindžiojo mažųjų tautų teises, kurie pridirbo gyvuliškų darbų nuo vieno Europos krašto iki kito ir kurie mėgina iškelti totalitarizmo dogmą iki religinio lygio. "Izviestijų" užsiuolimai ardo vienybę, nuo kurios pareina karo laimėjimas. Ypačiai žalinga, kad tai įvyksta tuo momentu, kuomet Alijantų kariuomenė stovi prie Romos vartų ir kuomet Alijantų komisija, kurios ir Rusija yra pilna dalyvė, turės neužlgo pasiimti atsakomybę gelbėti Italijoj kas dar teišgelbėtina."

Kitas svarbus Amerikos laikraštis Washington Post taip pat griežtai pasmerkia Kremliaus išsišokimą. Anot, jo, "Izviestija", kaip ir kiekvienas sovietų laikraštis, pareiškia oficialų Kremliaus žodį, nes Rusijoje nėra nė šešelio spaudos laisvės." Aiškiau kalbant — sako Washington Post — pažiūrėkime, kokios išeis iš to pasekmės mūsų, Rusijos talkininkų, šaly. Suprantama, kad milijonai šio krašto katalikų smarkiai įsižeis; antra vertus, nekatalikai džiūgaus, ir abiejų pušų kraštutininkai bus pastūmėti į tarpusavę naminę nesantaiką bei suirutę. Iš viso, tas straipsnis įtempia mūsų naminius santykius ir sudaro žmonėse sąmyšio."

Ir kiti spaudos komentatoriai neigiamai apie Sovietų politiką atsiliepia. Iš tiesų, kas čia per politika? Normaliai civilizuotam žmogui sunku ją suprasti. Nebent ieškosime išrišimo psichologijos srity. Kažkas yra pasakęs, kad kipšiuokas, kaipo ex-angelas, turi genijalų protą. Bet neapykanta link Dievo jam protą tiek sumaišo, kad religijos dalykuose jis pridirba neįmanomų kvailyščių. Iš tiesų, bolševikijos gyvenimo eiga apčiuopiamai tą nuomonę paremia. Pradžioje bolševikai norėjo fiziškai religiją užmušti: žudė, kalino dvasiškiją; naikino, uždarinėjo cerkves. Nieko negelbėjo.

Tada sumanė išrauti tikėjimą agitacijos keliu: per bedievišką spaudą, kino, pašiepiantias religiją eisenas, slykščius paveikslus. Nusibodo. Bedieviškos propagandos dalyviai - komsomolai pradėjo bjaurėtis beždžioniškomis eisenomis. Galų gale pultasi prie gretimesnės religijai priemonės: suorganizuota priklausoma nuo sovietų cerkvė — "žyva ja cerkov". Bet ir tai nesisekė: reikėjo stumti stumti — "s biedoj popolam". Dabar sovietai ruošiasi okupuoti katalikiškus kraštus. Su religija vėl bus bėdos. Pirmiau negu žudyti, reikia išbandyti propaganda — "avos poveziot" (gal šiaip taip išveš). Apšmeižt Popiežių, atskirt jį nuo tikinčiųjų ir drumstame vandeny įsteigt kiekvienai šaliai "tautinę bažnyčią" (žyvuju cerkov). Ji bus klusni bolševikų tarnaitė. Žodžiu, bolševikai pamiršę komunistinius principus, mužiškiu storžieviškumu griebėsi labai prasto darbo — organizuoti tarptautinę nezaležnikystę. Pirmiau vergavo vokiečiui Marksui, dabar pagėdžioja lenkų nezaležnikus.

Kipšiuokas šiuo atveju tai tikrai 'oprostovolosilsia' (proščičičikai susikomprotavo). Popiežių šmeižė — neapšmeižė; priešingai, surado jam stambių gynėjų net nekatalikų tarpe. Katalikus dar labiau prieš savą nustatė; savo poziciją talkininkų tarpe gerokai paknišo. Plusų kaip ir nėra, o minusai labai stambūs. "N stoit škurka vydielki". Kailiapalaikis nevertas išdirbimo.

I Nepriklausomybę

Mes visi einame grandinių erškėčių, Sužeistomis širdimis siekiame saulės! Ir drąsūs veidai, jei į drobę sudėčiau — Paliūdytų žingsnius, mūs kovos ir meilės.

Laukia Lietuva sužeista, nukryžiuota... Kai mes bėgame ir klumpame — Ji verkia! Tiesia į mus savo gliėbius retėžiuotus — Kellasi nuo kryžiaus, visas jėgas telkia.

"Ateikit, ateikit, mylimi vaikeliai, Grabais apvyniota visa žemė mūsų! Nors nuilse rankos, ir kruvini keliai — Širdies meile laukiu, — Aš pagalbos jūsų.

Ateikite, visi — į gretas sustosim... Ar kalnai, ar uolos, ar alky klūposim! Mes iš ugnies, kraujo, — trispalve mojuosim — Sužeisti keliausim, bet nepasiduosim! Marija Aukštaitė.

TĖVYNĖ - SŪNUS - MOTINA

I.
Mik mažuti, mik greičiau
Glauskis prie širdies arčiau
Kai užaugsi pavaduosi
Ir Tėvynę išvaduosi.

Lyg švelnus pavasario vėjelis tyliai niūniavo jaunutė motina. Jos išvargęs veidas linksmai šypojos į besimerkiančias sūnelio akis, o mintys taip toli, toli kažkur skrajojo, tartum norėdamos išspręsti tą nežinomą, paslaptingą ateitį. Ir kas galėtų daugiau rūpintis kaip motina savo vaikelio likimu? Ko ji neiškentėtų, kokių vargų nepakeltų, kad tik savo sūnelį - dukrelę laimingą padarytų?

II.
— Motut, — letai prabilo

Pranukas, traukdamas kėdę arčiau prie motinos, — papasakok man vėl, motut, apie tą žiaurųjį karą, kada priešai puolė Tėvynę, kaip lietuviai gynėsi ir... ir apie tą kovą, kurioje tėtukas žuvo...
Iš naujo motina kartodavo garbingą Lietuvos praeitį, mintimis vesdama Pranuką per plačias girias, šimtametius ažuolynus, nupiešdama žaliąsias pievas, banguojančius ežerus ir kartu primindama lietuvių narsumą kovojančio už gimtąjį kraštą.

III.
Bėgo metai po metų Pranukas seniai jau baigė mokyklą ir buvo pasiekęs jauno berniuko metus. Jo motutė jau kiek sentelėjus, bet vis dar ta pati greita, darbšti ir labai maloni moterėlė, ypač jos meilė savo sūneliui visai nepasikeitė. Jai vis dar tas pats brangus Pranelis.
Bet kaip neilgai jiems švietė ta laimės saulutė laisvoj ir nepriklausomoj Lietuvoj. Štai ir vėl nelentmas priešas savo žiauria letena pradėjo slėgti nekaltąją Dainų šalį". Pasigirdo trimity aida! šaukdami jaunuolius ginti tėvų žemės. Balnojo ir Pranukas savo žirgą. Taip motutė išlydėjo savo vienintelį sūnelį, nors liūdna jai buvo ir slėgė krūtinę be galo.

IV.
— Eik vaikeli, eik brangus, Tepalaimina dangus. —
Ilgai žiūrėjo jį į tą pusę, kur išėjo jos mylimas sūnelis. Tartum visa jos laimė ten išskrido ir liko dar

Štai Nezinomojo Kareivio kapas. Užviespatauja šventa tyla... Tą tylą pertraukia švelnūs ir liūdni muzikos garsai: tai atžygiuoja karo invalidai lėtu, kovų už Tėvynę išvargintu, žingsniu. Tie gedulingo maršo garsai sujaudina žmogų iki pat sielos gelmių, priverčia nusikelti mintimis į daug kovų mačiusios Lietuvos praeitį. O tie tamsūs invalidų siluetai, lyg šešėliai iš ano pasaulio, tiek daug sako lietuvių širdžiai. Nuaidėjo per plačią padangę trimitas, primindamas, kad lietuvius turi nuolat budėti tėvynės sargyboje. Užviespatavo šventa susikaupimo valanda. Maldai ir pagarbai, pakilo į dangų Marijos giesmės garsai, smarkiau suplakė jaunos pasiryžėlių širdys, tvirčiau suspaudė rankos vėliavą... Ir tą valandą gimė neįveikiami, nauji pasiryžimai dirbti Dievui ir Tėvynei.

Nepriimtinas Kvieslys

Yra viena pusiau mongoliška tauta; Per šimtmečius jinai dejavo pavergta: — Totoriai valdė ją, paskui carai ją slėgė, Dabar komunizmu sukaustyta, bejėgė... Paprato ji kentėt; užkrautą jungą velka Ir mūsų Lietuvą ji kviečia sau į talką: "Priimkite komunizmą, pančiais apsikaustykite, Arba visai į mūsų žemę atsikraustykite. Pas mus erdviu. Mūs sienų nebeužmatysite; Bus kiek sunkoka, bet šiaip taip išsimaitysite. Čia žemės daug, bet jos neleidžia mums naudoti, Javus ir mantą turim valdžiai atiduoti. Tad būsi alkana, nuskurus, nedavalgius, Drabužiai, sveikata, dorovė susivalksios Ir laisvės neturėsi nė šešelio, Nėgi raminancio tikybos žiburėlio. Bet kiek garbės! Tu komunizmą tarptautinį Į Vakarų Europą neši pirmutinę; Tu mūsų propagandos būsi pionierė, Tu liaupsinsi sovietų gyvenimo gerį. (Manai to nedaryti? — Yra kas priverčia Išpildyti komisarų įsakymą sparčiai: Smarkus tai prietaisas — kulkosvaidžiu vadinas, Jis mums kasnakt sapne nejuociomis vaidinas. Tu vardą Lietuvos kiek panešiojus, (Visose šalyse taip reiškiasi mūs rojus), Sutapsi su sovietais ir būsi viens kūnas, Kaip koks kalmukas, kirgizas, ar kitas klajunas. Tad vardas Lietuvos atpuls jau savaime, — Sovietų Rusijos vadinsiesi žeme. Tad eik į mūsų gliėbį, draugužė mieloji! Visai bereikalo liūdi, atidėlioji. — Juk tau dabar nėra kitokios išeities, Kaip susilaukt nelaisvės ar žiaurios mirties. Manai, kad tau pagalbos ranką kas išties? Nėra tokio stebūklo. Būsi mūs auška, Sesuo nelaimėje, nuvarginta, plika." Taip aziatišku fatalizmu byloja Ta vargdienė tauta — ji verkia, nemeluoja. Ir ką gi tu, lietuvi, kurs žiloj senovėj Maskvos pasieniuose su ginklais pabuvojai? Ką tu sakysi? — Vytautas teatsakys, Arba Kęstutis, prieš kurio žydras akis Priešai ir išdavikai dulkėmis pavirto. Į Lietuvą jie žiūri, laukia vyro tvirto, Kursai įkūnytį jų dvasią sugebės Ir sieks nebe savos, bet Lietuvos garbės. Jie atidžiai stebės lietuvių atsparumą Ir momento ir smūgio taikomo tikrumą. Senovės didvyriai! Valandoje kritingoj Nepagalėkite mums polėkio didingo!

J. Kmitas.

tik viltis, nors taip neaiški. Slinko ilgus dienas, savaitės ir mėnesiai, o motutė vis dar tebelaukė, kada pagaliau išauš ta dienele, kai patekėjusi saulutė pranėš nuilsintai ir suvargusiai žemelei, kad Gailestingasis Dievulis vėl grąžino jai šventąją ramybę. Kaip motutė meldėsi ir laukė, taip lygiai ir Pranukas išsilgęs motutės ir savo gimtinio kaimo, parėmęs rankomis galvą ir paskendęs svajonėse dažnai niūniuodavo —
— Kur laukias gėlėms nusagstysiai žemelei, kad Gailestingasis Dievulis vėl grąžino jai šventąją ramybę. Ten veržiasi mano širdis [tas Ir kryžius tėvelio statytas Dar stovi prieš mano akis.

V.
Narsiai gynė lietuviai savo tėvų žemę. Dar labiau puolė įniršęs priešas ir taip kasdien guldė jaunieji didvyriai savo galvas už brangiąją laisvę.
Štai tuo metu, kai motutė paprastai rymojo prie vartų, tolimate kovos lauke kulka palytėjo dar vieną jauną krūtinę ir merdėdamas Pranukas pargriuvo žemėn. Suspaudęs rankomis savo žaidžą jis tyliai tarė —
— Sudiev, motut, nebe-matysiu
Neverk manęs kai nesugrįšiu —
Pranukas mirė mylėdamas tėvynę, o pasiekusi žinia sugėlė motinos širdį. Labai graudu buvo kaimynams matyti kaip ramiai senutė motina nusilenkė Aukščiausiojo Valiai ir liko pasaulyje viena.
(Iš "Zvaigždės")

FRONT PAGE EARS

HAVE YOU BOUGHT EXTRA BONDS

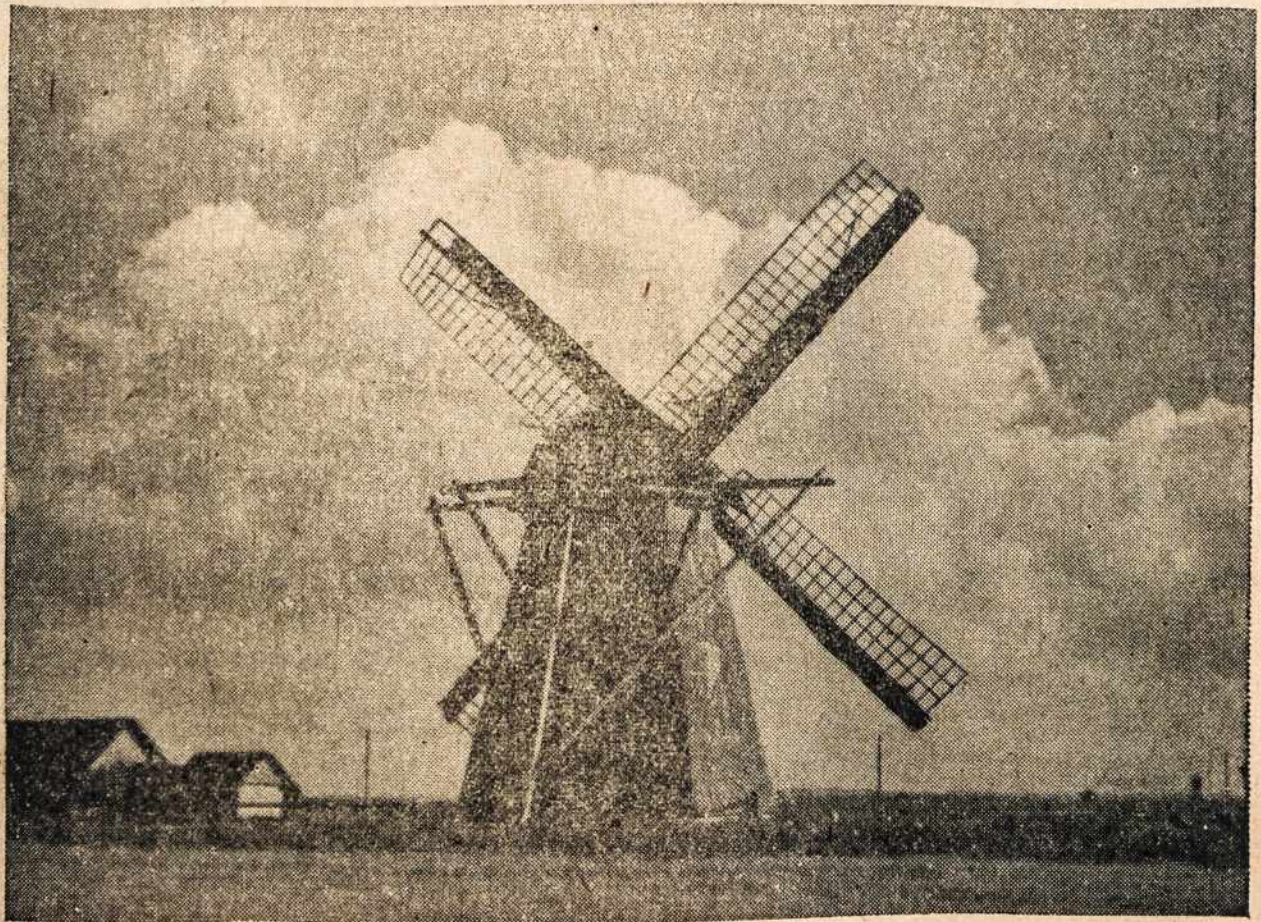
4th WAR LOAN

"Dear Fellow in the Armed Forces All our family's buying War Bonds"

LET'S BACK THE ATTACK BUY WAR BONDS!

CM ON EVERYBODY! GET YOUR WAR BONDS!!

LET'S BACK THE ATTACK BUY WAR BONDS!

LIETUVOS ūkininko geradėjas, tas ketursakis vėjo burtu sukamas malūnas. Čia tiek atsiminimų, kai — Saulutė raudona, vakaras netoli, laikas jau man gulti, dar miego nenoriu...

NEKALTA AUKA

Apysaka

Banga.

Mūsų kaime Sauliaus ar ne, nedvejodama pasamagdutė buvo gražiausia mergaitė. Ir netik mūsų kol Magdutei šešiolikti ar kaime ji buvo gražiausia, aštuoniolikti metai ėjo, tik visos parapijos bernų akys į ją žiūrėjo, kai sekmadienį greitai, vikri, pasi-puošusi, lyg ta miestietė su būriu kitų kaimo merginų ėjo vieškeliu į miestelio bažnyčia.

Aukšta, plonutė, drėgnom, lyg raudonų rožių lapeliai luputėm, balta, kaip lelija, Magdutė tik vienu savo didenu mėlynų akių žvilgsniu galėjo paversti, kad ir rimčiausio vaikino širdį, o jei kurį dar maloniai pakalbinotų, tai tas ir į ugnį ar į vandenį sutiktų eiti.

Tačiau ne vien Magdutės grožis bernus viliojo. Gražių mergaičių mūsų kaime yra daug, o dailių, tai ir begalė daug. Magdutė be to buvo labai protiniga, visada rimta, o dar, žinoma, jos tėvas buvo turtingiausias apylinkėje.

Todėl ir nenuostabu, kad vos prasidėjus piršlių laikimasi sezonui, Sauliaus kiemet nuolat prunkstė svetimi arkliai, pasiūreję stovėjo įtraukti svetimi ratai arba rogės, o seklyčioje už gražiai baltai užtiesto stalo, prie skanių ir riebių valgių, nuolat sėdėjo svečiai. Ir kokių pas Magdutę jaunikų nebuvo. Savojo kaimo beveik visi vaikinai, pradėdant jauniausiais ir žilaplaukiais senberniais baigiant, ir apylinkės kaimų ir net svetimų parapijų. Buvo pas Magdutę ir miestelėnų.

Ne mūsų miestelio miestelėnų, kurie juk tikrai pasakius ir klaidingai miestelėnais vadinos, bet atvykusių iš didelio miesto, gelumbė dēvinčių ir kitaip, negu kad mes, lietuviškai kalbančių miestelėnų. Ir ką jūs pasakysite, Magdutė ir už jų nėjo.

Niekas negalėjo Magdutei įtikti. Ji nepeikė bernų, maloniai su jais pasikalbėdavo, kai pirštis atvykdavo, bet kai reikėdavo pasakyti galutinį žodį: tekės

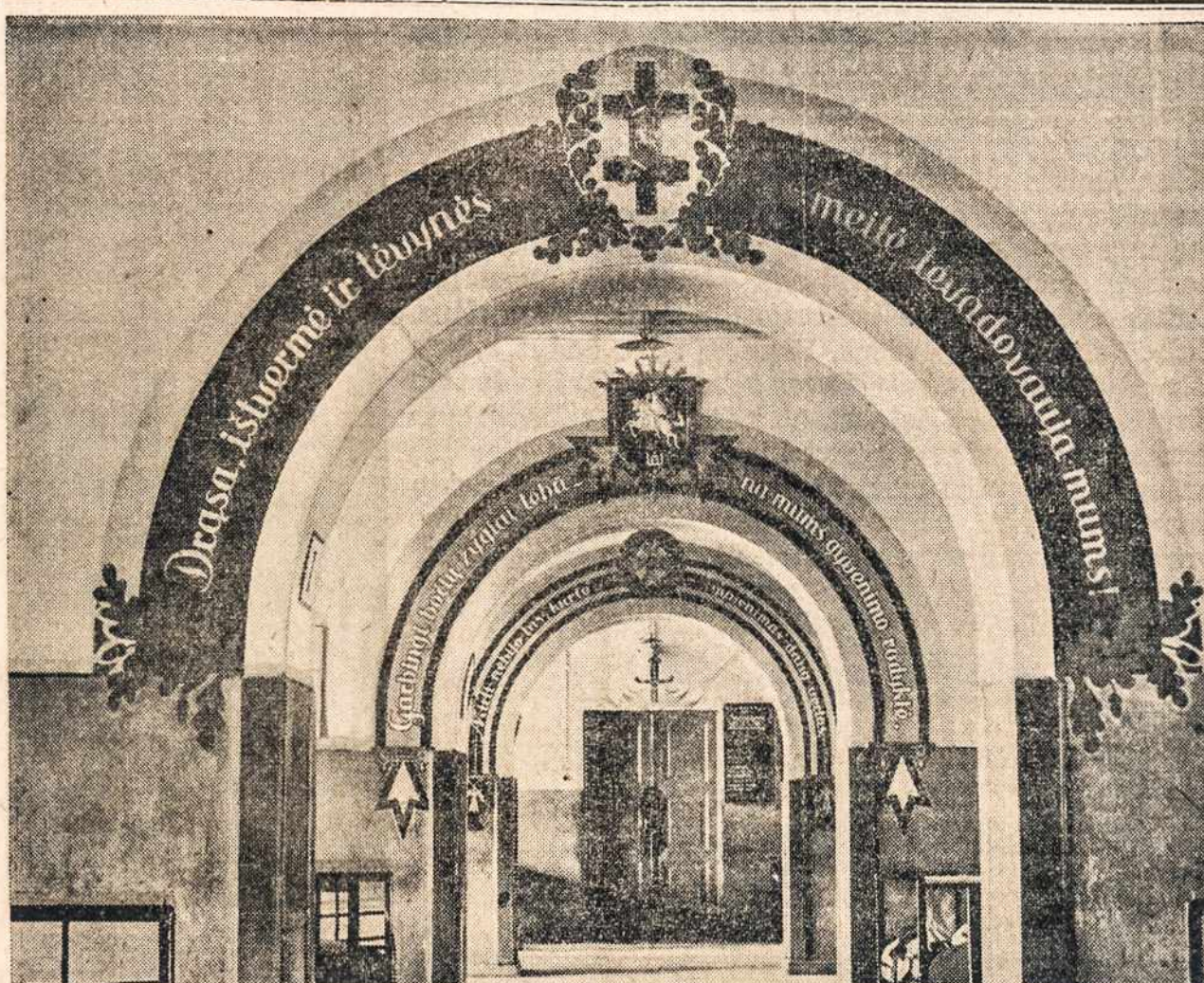
Dievas žino iš kurių galų ir mus Ragutis atvyko. Vieni sakė, kad jis iš tolimų žemaičių, kiti sakė, kad seni Biržai jo gimtinė, o kiti tvirtino esą vokiečių pasienijį jis šį pasaulį išvydo.

Tačiau juk tai visai nesvarbu. Svarbu, kad Ragutis lig tas čigonas, nuolat skaniu kvepalu prisikvepinęs, tamsius garbanus gražiai sušukavęs, linksmas, nuodirdus, nors gal ir per daug išdidus, beveik iš karto į Magdutės širdelę žalčiu isirangė, meilė pančiais ją suvystė ir nepaleisenberniais baigiant, ir apylinkės kaimų ir net svetimų parapijų. Buvo pas Magdutę ir miestelėnų.

Buvo šiltas ir kvapus pavasaris. Medžiai puošėsi švelniais plonučiais lapeliais, o pievose uoliai skubėjo dikti nauji šviesūs žolės diegai. Saulė per dienų dienas ridinėjosi, tik kur ne kur baltais debesiais apsikaisiusius.

Žemė drėgna, riebi, kvepėjo gyvybe ir šilima. Apylink, kur tik laukų ir pievų platybėse, kur tik akis sekti galėjo, matėsi pavasario pabertos gyvybės bujojimas.

Žmonės, išbalė, sulyšę, per žiemą šiltai kuremose

LIETUVIS KARYS savo stovyklos namą papuošė šiais šūkais, kurie šiame paveiksle įskaitomi...

trobosė sėdėje, ištrūkę į laukus, pirmosios šilumos svaiginami, raivydami net iki kaulų braškėjimo, visa krūtine traukė kvapų orą; pakilusiomis jėgomis graipstė darbus, skubėjo, plūso lyg tie lakūs paukščiai ar vikrūs gyvūneliai ruošėsi vasaros rūpesčiams ir linksmybės.

Magdutė, pabrukusi pinitine su grūdais po pažastim, švelnių saulutės spindulių kutenama, liekna ir laiba, kaip nendrelė, lesino kieme vištas. Vėjas vėdino basas jos kojas, draikė šviesius plaukus ir gavinanti banga pro papurusias kiek nuo miego raudonas lūputes liejosi į linksmybės kupiną krūtinę.

Put, put, put, šaukė Magdutė. Jos balsas skambėjo kieme, daužėsi į medinių trobų sienas, kilo į viršūnes ir iš ten ištrukęs, sklido sodo žalumo platybėse.

Magdutė buvo gera. Visą aplinką tik jai tarnavo, tik jei savo gėrybes klostė, ir žemė, ir saulė, ir gilus dangus, ir paukščiai graitulėliai.

Ei, mergyt, ūmai išgirdo Magdutė. Balsas buvo stiprus, sultingas ir skambėjo kažin kaip ne taip, kaip Magdutė buvo girdėti pri-

Aktorė

Ant karmino lūpų šypsena ryški,
Kaip gulbė baltutė, kaip lėlė trapi.
Kaip deivė gražutė, kaip uoga traški,
Ir kaip kliombo rožė jautri ir lepi.
Baltuose ripuose, bronzinė, gyva!
Čia saulė ir audros, šviesa ir tamsa.
Čia širdžiai gyduolė, nuodų alyva —
Dėl jos širdis dažno, nuolat neblaiva.
Ji puikus mirażas ar pragiedrulyš,
Lanksti gyvatėlė taip, kaip spindulys!
Aktorė tai žiedas po vargų žiemos,
Štai, tartum angelu taps ir nuplasnos.

Marija Aukštaitė.

pratusi. Ji greit atsigrįžo. Prie vartų stovėjo raitelis. Arklys nerimo vietoje, prunkstė, kojomis kasė žemę, tačiau, stipria raiška laikomas už pavadžių stovėjo vietoje.

Raitelis dešine ranka į šoną iširėmęs, kiek į priekį palinkęs, gražus, lyg tas dainose minimas bernelis, šypsojosi Magdutei. Pasienio policijos rūbai buvo dailėsi, kaip paprastų žvilgėjo sidabro žvaigždutėm.

Kaip čia artimesniu keliu nuvykti prie Ajarų ežero. Aš tik užvakar pas jus atvykau ir kelių dar nežinau, paklausė raitelis. Magdutė priėjo prie vartų. Pakėlusi galvutę ir kiek suraukusi antakius, lyg be galo svarbų darbą atliekanti, ji ranka parodė linkmę, kuria reikia joti, ir paaiškino kaip surasti Ajarų ežero šunkeliuką. Tai tamsta dabar pas mus tarnausi, paklausė raitelio, kai tas padėjo už paaiškinimą. "Taip", sušuko policininkas linksmam, "jūsų rajone".

Magdutė apsvilino juodos raitelio akys, o šypseną pasėjo nerimastį širdyje, kaip lyg šiol ji buvo linksma, taip raitelį palydėjusi pasidarė liudna. Nepaprastas jausmas, lyg kokie nuodai ar svaiagalai, apėmė ją, ir visą dieną mergelė kažin ko laukė, kažin ko tikėjosi...

Greit po to Ragutis pasidarė dažnas svečias Sauliaus namuose. Kur buvęs, kur nebuvęs, žiūrėk ir pasuka savo arklį į senio kiemą. Jam netiek rūpi su seniu ūkininku apie derlių ir kitas ūkininkų bėdas kalbėtis, kiek rūpi su Magdute pasijuokti, šauniais žodžiais ją apiberti. Patiko Ragučiai ir Magdutei. Pradžioje tik iš nuobodu-

ir visada mylėsiu", atsakė mergelė.

Taryba pasienio policijoje sunki, ypač sunki ties administracijos linija su lenkais. Čia nuolat reikia budėti, nuolat būti pasirošusiam su ginklu rankoje pasitikti kitoje jos pusėje įsitaisiusių lenkų klastingus išsišokimus.

Reta savaitė, kad neskambėtų miškuose ar pievose skardūs šautuvų sūviai; retas tas mėnuo, kad kaltas ar nekaltas žmogus jos neaplaistytų savo krauju. Pasienio policijos linija yra kuklus, bet narsūs ir pasiryžę kovotojai; tie žmonės, kurie nuolat kovoja, nors karo nėra — ir niekas karo skelbti nemano. Mūsų kaimas ties pat administracijos linija su lenkais. Tik pasibaigus laukams už skysto pušinėlio, didoko Ajarų ežero pakrantėje stypso linijos gairės, o už jų, kitoje ežero pusėje, vaikštinėja lenkų sargybiniai.

Nėra tos dienos, kad mūsų kaime neatsilankytų svetimi žmonės, vienas, o kartais net keli. Ateina ir visokių nusikaltėlių iš Lietuvos pusės, ketinančių sprukti pas lenkus, ir agitatorių ir šmugelninkų iš lenkų pusės, ir kitokių dar pasaulio parėjūnų. Kaimo vyrai, po ilgų metų patyrimo, puikiai išmoko besilankančių kaimo žmonių tarpe skirti priešus ir blogus žmones. Vos būdavo užsuka įvairiais vardais prisidengę plečkaitininkai, ar kitokio plauko kenkėjai, kaimo vyrai tuojau sugriebia, pareikalauja dokumentų, išklašinėja ir pagaliau nuveda į policiją. Retai pasitaiko, kad sumintasis pasirodytų koks ypatingais tikslais valdžios atsiųstas žmogus.

Mūsų kaimo šauliai net tyčia kartą suskaičiavo, kiek jie per kelius mėnesius kaime ir apylinkėse sugavo lenkų šnipų ir kiek atėmė iš lenkų agitatorių skleidžiamų lapelių, ištikrųjų buvo ko pasijuokti... Jokymas Ragelis buvo puikus pasienio sargas. Stropus, atsidavęs darbiui. Nebodamas poilsio, jis spėdavo ne tik raštinėje

visus darbus atlikti, pasenį Saulių po kelias valandas sėdėti, bet spėdavo taip pat po kelias valandas raitas aplankyti pasienio sargybas; kokiam įvykiui ištikus, kai viesula atlektų į vietą pirmuoju, drąsiu ir sumaniu žygiu nulenkti įvyki į gerąją pusę. Vasaros viduryje, kai buvo visiems atmenamos varginančios gyvulius ir žmones naktys, Ragutis drąsiu žygiu pagarsėjo plačioje apylinkėje.

Gauta žinių, kad per administracijos liniją iš lenkų pusės ruošėsi pereiti plečkaitininkų teroristų gauja. Visuose rajonuose pasienio sargybos buvo sustiprintos. Mūsų rajone buvo policininkų sargyba, ėjo ir apylinkės būrio šauliai. Ragutis tomis dienomis net pabalęs iš nuovargio dieną ir naktį ties linija stovėjo sargyboje. Jis tik du kartu po šalį jodamas buvo užsukęs į senio Sauliaus kiemą. Pirmą kartą paprašė vandens atsigerti, o antrą kartą atšvedino kiek vėsiamie prie buty. Ragučio pastangos nenuėjo niekais. Jam pavyko visus plečkaitininkus sugauti ir ne administracijos linijoje. Tamsiai audringai nakčiai užėjus, jie atsargiai per krūmus prislinko į mūsų pusę beveik pro pat sargybinių nosi.

Būtų ir nuėję kaip niekur nieko į krašto gilumą, jei ne Ragutis. Kaip tik tuo laiku jis jojo namo, sargybą patikrinęs. Netoli vieškeliu krūmuose, mėnuliui kiek pro debesis pašviesus, pamatė žmogų. Paspaudęs pintiniais arkli, paršokęs su juo per gilų vieškeliu grovį, zovada pasileido prie nepažįstamo "Stok", suriko.

Jam atsakė keli staigūs revolverių sūviai. Plečkaitininkai, pažinę pasienio policininką, pasistengė jo staigų puolimą tinkamai pasitikti. Viena kulka gliai įdrėskė arklio šoną, o kita įsmigo į Ragučio šlaunį. Arklys šoko piesta, o Ragutis nei nepajuto žaizdos. Vienu akimirksniu, suvaldęs arklį jis išplėšė iš makščio revolverį.

Kelias sūviais Ragutis vieną plečkaitininką nudėšė. Tęsinys 5-tame pusl.

Mūsų Šalis

LENKŲ PASIŪSTAS į Lietuvos pusę intrygoms karys Serafinas išsili krauju klane ant Lietuvos žemės. Po ilgos ir nesekmin žos eilės siuntimo iš Lenkijos į Lietuvą Plečkaitininkų, kad sukėlus terora, lenkai pradėjo demarkacijos linijoj perženginėti rubežių taisykles siuntinėdami ginkluotus savo karius Lietuvos pusėj. Štai vienas iš anų istorinių incidentų. To paseka — Lietuva, kad buvo ir teisėta savo reikalų gynėja, bet lenkai jausdamiesi galingesni, įteikė Lietuvai ultimatumą, kad sureguliuotų santykius, kurie buvo Lietuvos pareikšti kaipo protestas dėl užgrobito Vilniaus. Bet tas lenkams neišėjo į gerą, nes Dievas baudė juos komunizmo rykšte. Priežodis sako: "Nekask kitam duobės, nes pats įkrisi."

Už laisvą šalį ėjo vyrai,
Už laisvą žemę mirė jie,
Tu amžiais liksi nepalūžus,
Mūs laisve plakanti širdie!

Tai kās, kad dangų drumstė vėjai,
Kad kylo debesys juodi? —

Kas kartą laisvę pamylėjo
Neužgesins jos nieks širdy.

Graži pavergtā mūs Tėvyne,
Graži Tu būsi visados.
Už Tavo laisvės gražų veidā,
Karžygių tūkstančiai kovos!

NEKALTA AUKA

Pradžią 4-tame pusl. jo vietoje, o antrą sužeidė. Kiti trys mėgino pabėgti, bet Ragutis juos greitai šauksmu ir šūviais suvarė į krūvą ir vienu vienas, nuginklavęs, nusivarė į policijos rajono bustinę. Ragutis po to dvi savaites gulėjo mūsų apskrities ligoninėje, gydė sužeistą koją, o apylinkėje pasklido kalbos, kad plečkaitininkai ruošia jam baisų kerštą...

Magdūtė grėbė rugienas. Grėbliu kotas greit slankiojo vikriose jos rankose, o rugienos kupetos ties mendeliais vis didesnės augo.

Saulė jau slinko į vakarus ir Magdūtė skubėjo. Ji tikėjosi, kad šį vakarą jų namus būtina aplankys Ragutis. Tai jautė jos mylinti širdelė. Ji girdėjo, kad jau jis iš ligoninės grįžo ir, nors kiek šlubuoja, eina pareigas.

Saldžios svajos pynėsi Magdūtės galvoje. Išsilgusi mylimo, gailėsčio ir rūpeščio dėl jo slėgimo, ji tačiau kartu ir didžiavosi, kad štai jos išrinktasis buvo sužeistas, gulėjo ligoninėje, kad jo vardą daug kas mini.

Kartais Magdūtė net susimąstydavo, kaip geriau būtų, ar jei plečkaitininkai paspruktų nesulaikyti, bet jos Jokymas būtų nesužeistas, ar taip, kaip įvyko. Ir nusprendavo, kad taip geriau, kaip įvyko. Tik neduok Dieve, jei būtų ji tada nukovė, vėl pasibaisėdavo. Rugienės tiesėsi lyg pat giraitės, Magdutei begrėbiant, ir saulė pradėjo leistis. Skubėdama, nei nepastebėjo, kaip išėjęs iš giraitės prisiartinio jaunas kaimiečio rūbais vyras.

"Pasakyk mergyt, kur čia Sauliaus ūkis", prakalbino ją. Magdūtė kruptelėjo. Sauliaus ūkis, nustebo. "Antai ten mūsų ūkis", parodė ranka į savo namų pusę. "Ach ten, taip man žmonės ir rodė. O tamsta tur būt pas Saulių tarnauji".

Vyras kalbėjo ne vietas apylinkės tarpe. Magdūtė nusprendė jį esant iš toli

utvykusį. "O kam tamstai, ir ko ieškai Sauliaus ūkyje?", paklausė.

"Man sakė, kad jam reikalingas bernas. Norėčiau pasiteirauti..."

"Ne, berno tėveliui nereikia".

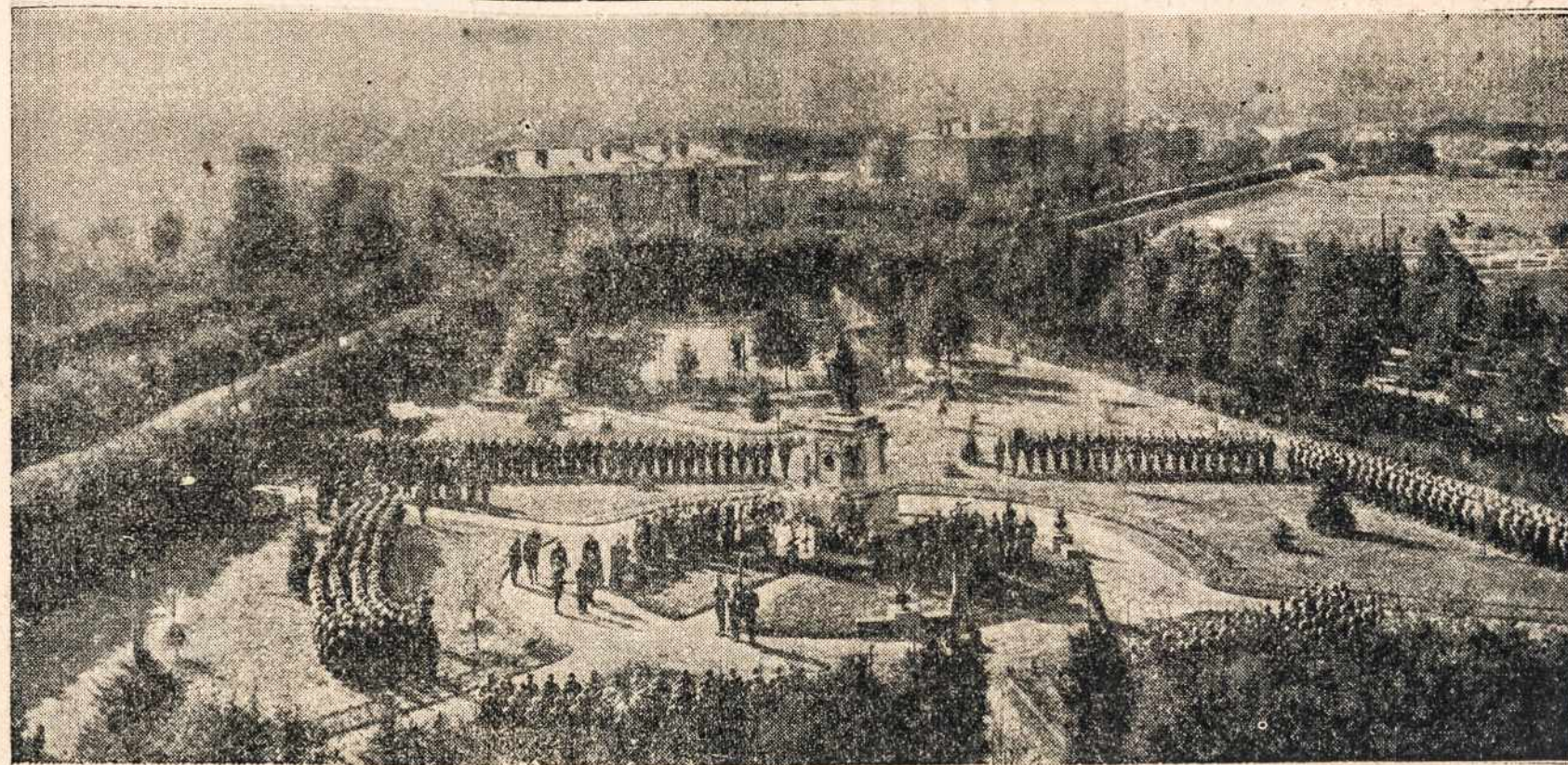
"Tai tamsta Sauliaus dukterė?"

"Taip".

"Na jei dukterė sako, kad tėvui berno nereikia, tai tur būt ištikrųjų nereikia... Dabar nei neisiu ten. Mandagiai padėkojęs už žinias, vyras vėl pasuko į giraitę ir pranyko joje. Baigusi grėbti, Magdūtė nusiskubino namo.

Kaip vėjo nešama siaurą ežią mynė ji kojomis. Eidama pati sau šypsojosi manydama apie Ragutį, kartojo patydomis žodžius, kuriuos jam pasakys pasveikinus, paskubomis taisė kiek išdraikusius plaukus po skarele. Ji ištolo pamatė prie sodo tvoros kieme prišta beroką, tai tik Rabučio berokas galėjo būti, nes tokio aukšto arklio niekas apylinkėje neturėjo. Pro klojimą — per daržus, ji greitai išmuko į atšlaimą, ir, nepastebėta, įbėgo į seklyčią. Priangyje girdėjo Ragučio balsą. Jis grįčioje kalbėjosi su tėvu. Užžiebė didelę žibalinę lempą, ir atsisėdusi už stalo prieš veidrodį pradėjo taisyti plaukus. Skubėdama, nekantraudama greičiau pamatyti mylimą, mergelę nei nepastebėjo, kad prie stalo ant kėdės atramos, lyg ant žmogaus pečių, kabojo už kartas Ragučio mundierius, o ant stalo kampo gulėjo jo blizgančiu matiku kepurė. Vyrui matyt buvo labai šilta, ir jis atvykęs į gerai pažįstamus Sauliaus namus, nepasidrovėjo nusiiinti varginantį karščių storos gelumbės mundierių. Pamačiusi kepurę, Magdūtė atsargiai paėmė ją, švelniai delnu paglostė ir, pati prieš save rausdama, pabučiavo.

Mano Jokymukas prašnabzdėjo jos lūpos. Paskui jai galvojo kilo mintis pašposauti... pakėlusius sukčius plaukus ant viršugalvio, ji užsimauklino ant jų Ragučio kepurę. Pažvelgė į veidrodį ir pa-

Lietuvos Karo Mokyklos rezidencija. Čia buvo auklėjami narsūs kariai, kurie prisiekė kardu ginti tėvynę...

Mūsų Ryžtas

Nežuvo tėvynė ir amžiais nežus! Aukotis dėl jos pasirengę. Kaip motinos veidas, mūs kraštas gražus, Mes mylime Lietuvą brangią.

Kas laisvę pamėgo, vergais nebebus, Galvos nebelenks prieš skriaudėją. Savaime gyvenimas mums nuostabus, Nes kraują kovotojai liejo.

Mes ryžtą krūtinėje ugdėm ilgai, Ir ateitį pajėgiam kurti. Tėvynė, mes tavo budriais sargai, Vienybės stiprūs prieš smurtą.

Jei gimtąją žemę pažeist kas išdrįs, Mes priesaiką savo tesėsim. Už Lietuvą, kausis kiekvienas būrys Trispalvės ir skydo pavėsy.

S. L.

pliuo juoku. Iš ten žiūrėjo į ją apskritas raudonas veidelis, pora blizgančių akių ir šelmiškai į viršų pakilusi nosytė, dalykai, kurie policininko kepurei mažiausiai dera.

O kas jei, ir mundierių užsidėčiau, blitkelėjo jai mintis. Pašokusi nuo stalo, griebė ir mundierių. Įsinerė į jį. Patraukusi ilgas rankoves, užsisėgė visas sagas, ir tik po to pribėgo prie veidrodžio. Tai bus šposas, džiaugėsi. Kelis kartus, plačiai lyg vyras žengdama, perėjo seklyčią. Vėl pribėgusi žvilktėrėjo į veidrodį, o paskui susimąsčiusi atsistojo prie lango. Eit, ar neit taip apsitaisius į grįčią? Norėjo pašposauti, nustebo, bet kartu kažin kaip drovu buvo vyriškai pasiredžius pasirodyti. Ne, nei-

siu, pagaliau nusprendė ir jau siekė ranka kepurę nusiimti. Tuo tarpu už lango trinktelėjo šūvis. Mergelė susviravo, žengė kelius žingsnius į seklyčios vidurį ir krito ant grindų. Plečkaitininkas pasislėpęs neklydo. Jo ginklo kulka perskrodė policininko mundierių toje vietoje, kur plaka širdis jį apsilvilkus. Perskrodė ir širdį, tik ne tą, kuriai kulka buvo taikoma. Ragutis, kaip pabludęs, vienmarškinis, be kepurės, išbalęs kaip drobė, tą vakarą ir naktį trankėsi apylinkėje. Kartu su policininkų ir šaulių būriais apjodinėjo visas giraites, laukus, krūmus ir šlaitus, įskraustė visų įtariamų žmonių namus, tačiau nieko nerado. Lyg vandenyje jis nugrimzd, lig kiaura žeme nuėjo...

Nuliūdęs, užsimąstęs, tik rytą atėjo į Sauliaus namus. Puolė prie jau pašarvoto Magdūtės kūno ir ilgai, ilgai trukčiojo pečiais verkdamas. Dovanok man tėve, tik aš kaltas, kad netekai vienintelės dukters, kiek nusiraminęs, ėmė bučiuoti Saulių, sakydamas: "Ji nekaltai krito nuo kerštingos niekšo rankos, tuo gal man gyvybę išsaugojo..."

Dievo valia... Tokia jau jos vargšės dalis, braukdamas ašaras švelniai glostė Saulius Ragučio pečius. Palaidojo Magdūtę iškilmingiausiai. Šimtai žmonių ėjo paskui jos karstą, Šaulių orkestras grojo liudnas melodijas, o jos kapui puošti kiekvienas nešėsi didžiules gyvų gėlių puokštes.

Infliacija yra priešas. Nugalėk ją Karo Bonų sutauptomis.

Remk šios šalies apsigyintą! Pirk Defensę Bonds ir Stamps!

KAS GIRDĖTI LIETUVIŲ KOLONIJOSE

NORWOOD, MASS.

Vasario 6 dieną, parapijos svetainėje įvyko Federacijos skyriaus suruoštas parengimas lietuvių kareivių fondui. Patriotinę ir gražią programą išpildė p. Onos Ivaškienės iš So. Boston vadovaujama ir išlavinta jaunamėčių grupė, kurią sudaro berniukai ir mergaitės, rodos, nuo 7 iki 16 metų amžiaus.

Jaunamėčiams šokėjams ir dainininkams-kėms grojo tos pačios grupės orkestras. Tos grupės programa susidėjo iš apie 30 skirtingų dalykėlių: šokių, eilių, žaidimų, dainų ir muzikos kūrinėlių. Visa programa be pertraukos užėmė apie 1 val. ir 15 min. Programą perstatė mažytės mergaitės: Alvira Averkaitė, Filytė Savickaitė ir Vanda Griganavičiūtė. Jos gražia lietuvių kalba perstatinėjo kiekvieną dalykėlį, kas sudarė labai gražų įspūdį. Kiti programos dalyviai buvo šie:

Pranė Balikonytė, Rita Savickaitė, Lilija Romanskytė, Ona Smiglytė, Veronika Ivanauskaitė, Dile Dvareckaitė, Eleonora Pigagaitė, Alena Čenčiūtė, Florencija Petraitytė, Rita Vaitkunaitė, Edmundas Rudis, Antanas Bendzevičius, Jeronimas Venis, Stepas Janeliunas, Stasys Jelmokas, Edvardas Bratėnas, Povilas Bratėnas, Rymantas Ivaška, Algimantas Ivaška.

Gausi publika aplošimais ir, pasibaigus programai, pareiškimais labai įvertino visos grupės išpildytą programą ir nuoširdžiai dėkojo p. Onai Ivaškienei už tokį pasisventimą tautiniame darbe. p. Ivaškienėi gėbėjo jos vyras p. Aleksandras Ivaška.

Programos pabaigoje kleb. kun. S. P. Kneizis parodė judamus paveikslus.

Pažymėtina, kad p. Ona Ivaškienė ir visa jos vadovaujama grupė atvyko ir išpildė programą be jokio atlyginimo. Taipgi be jokio atlyginimo atvežė ir nuvežė savo automobiliais p. Marijona Valatkienė, p. Ivaškienės sesutė, p. Edwardas Warabow, laidotuvių direktorius Norwoode ir Brocktone, p. Petras Rakauskas, apdraudos pardavėjas, ir p. A. F. Kneizys.

Federacijos skyrius ypatingai dėkoja p. Onai Ivaškienei ir jos grupei už išpildymą programos, p. A. Ivaškai ir automobilistams už patarnavimą. Kartu su grupe buvo atvažiavus ir p. Griganavičienė iš So. Bostono.

Dėkojame kleb. kun. Kneiziui už kalbėlę ir parodytus paveiks-

lus. Taipgi dėkojame šeimininkėms ir pagelbininkėms: pp. Smilgienei, Navickienei, Navickaitėi, O. Pazniokaitėi, Kavolynienei, Kneizienei ir kitoms už pavaišinimą grupės ir svečių viešnių, ir vyrams — pp. Balūčiui, Versekui, Šlapeliui ir kitiems už patarnavimą.

HARTFORD, CONN.

Choro pirmininkas Juozas Vailionis buvo išvykęs į Bostoną dalyvauti Silver Skates Konteste. Gana gražiai pasižymėjo. Juozas tikisi bile dieną būti šaukiamas į Dėdės Samo tarnybą. Juozai, jeigu tave skirs kur le dai, tai priešas tikrai nuo tavęs nepabėgs. Juozas yra žinomas p. Onos Vailionienės vyras.

Man vis norisi priminti lietuviams, kad negyvenam caro laikais. Čia Amerika. Laisvas kraštas. Bet yra tokių lietuvių, kurie bijo kaip ugnies savo kalbos, savo žmonių ir tt. Ar gi caras būtų taip išgąsdinęs lietuvius, kad jie vengia savo parapijos, savo mokyklos, savo draugijų, savo parengimų. Wake up, Amerikos lietuviai!.. Šaukia jūsų kareiviai!

Mūsų lietuviai kareiviai, kaip ir visi Amerikos kareiviai, kovoja kaip tik už tai, kad būtų tikėjimo, kalbos, susirinkimų laisvė. O kairie lietuviai mano, kad jie kariauja vien už Amerikos vardą... be tų viršų išvardintų laisvių. Kas kaltas? Patys lietuviai, kurie NORI, kad nebūtų daugiau nei lietuvių kalbos, nei draugijų, nei veikimo. O jeigu nebūtų lietuviškų parapijų, laikraščių, knygų, draugijų ir tt. ir tt., tai jie būtų pirmutiniai, kurie reikalau-

tu: KODĖL LIETUVIAI TAIP ATSLIKĖ? Wake up, Amerikos lietuviai. Pasinaudokime duodama Amerika krikščioniška laisve. Būkime gerai katalikais, o būsime geriausiai amerikoniškai ir lietuviškai.

Komp. Vytautas Bacevičius, aplankęs Hartfordą, pamatė kelius įžymesnius Hartfordo miesto namus. Labiausiai jam patiko mūsų Capitol namas ir Katedros bažnyčia. Kiek teko patyrti, tai galėsime susilaukti iš kompozitoriaus naują muzikos kūrinį apie Katedros vitražus. Negalėjo atsigerėti.

Vietos laikraščiai dažnai tapina laiškus nuo įvairių žmonių apie Lenkijos su Rusija klausimus. Daug rašoma, bet, matyti, patys lenkai su savaisiais nesutinka. O tuo tarpu apie Lietuvą... nei A. Gal lietuviai tylėjimu daugiau nupelnys, negu lenkai dažniais savitarpiniais laiškais. Visgi linkime ir vieniems ir kitiems tą, ką jie teisingai gali sau linkėti ir laukti.

RAUMENŲ SUSTINGIMAS

Johnson's Red Cross Plaster padeda atliuosuoti nugaros skausmus ir kitus raumenų skausmus ir gėlimus, dėl šių priežasčių—

- Palaiko ir pridūoda kūnui šilumą.
- Sutelkia spaudimo ir atšamos.
- Patiekia švelnų vaisto be dvoko ar drabužių sutepimo.
- Dūoda nuolatinį neįjuntam masazą.

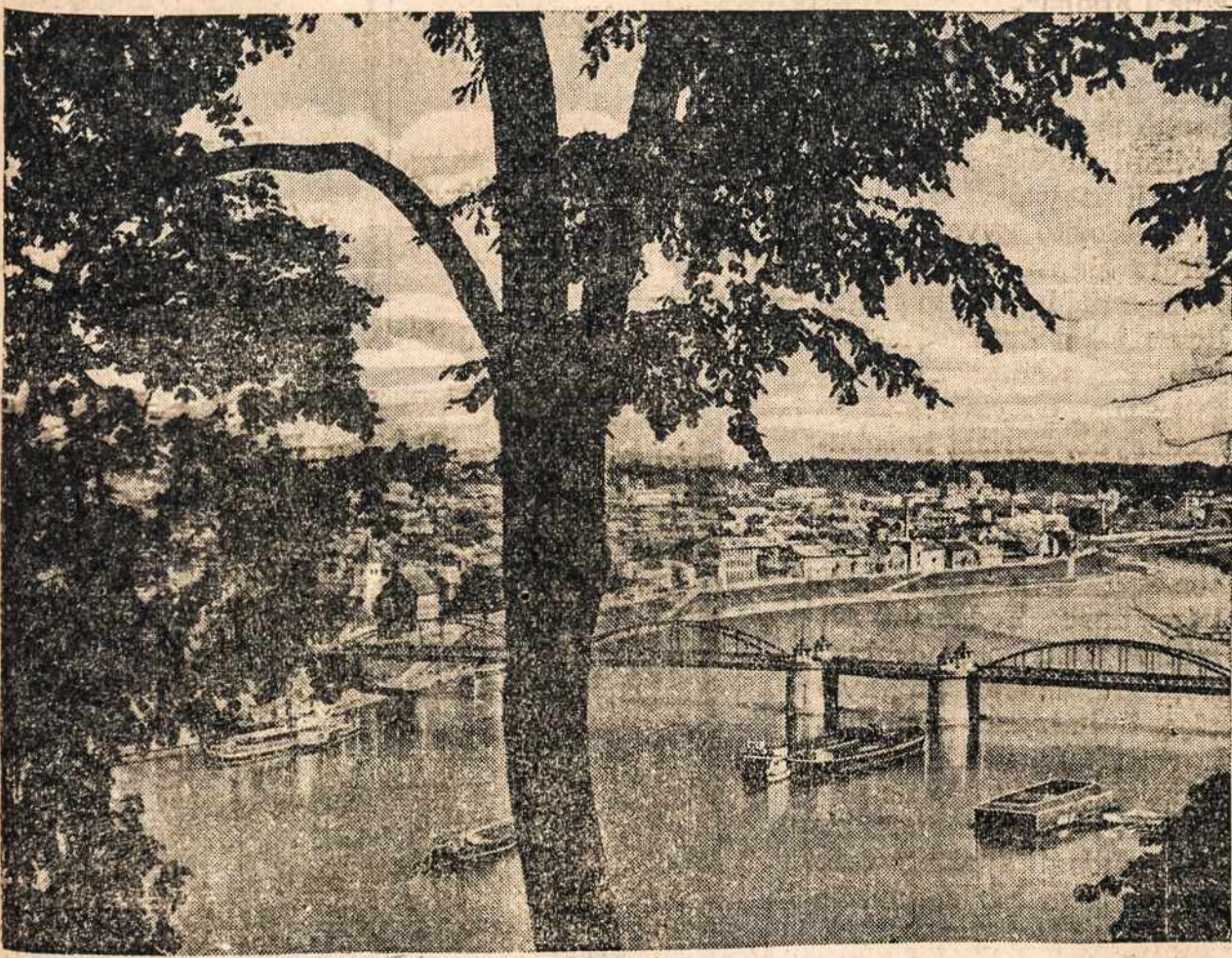
JOHNSON'S RED CROSS PLASTER

YOUNGEST CADET in the country probably, is 4-year-old John David Murphy, who shows off uniform he wears as student at Frechold Military School, N. J.

Ar aš tau, sese, nesakiau? Ar aš žodelio netariau? Nušluok kiemelį subatoj, atjos bernelis nedėlioj...

KAUNO VAIZDAS, kuris buvo laikinai Lietuvos sostinė, šiandien trempiamas žiauriaus priešo teutono. Čia žiaurioji prieš ranka palietė Lietuvos kultūros turtus ir juos sunaikino — liaudies įrekorduotas dainas, lietuvių tautos enciklopediją, bei kitus istorinės vertės kūrinius.

Jonas Donas Bosko, Žurnalizmo Šventasis

Jonas Donas Bosko, pargarsėjęs modernių mūsų dienų šventasis, yra ypatingai gerbiamas už nepaprastą uolų jo atsidavimą katalikų spaudos plitimui; jį galima statyti šalia šventojo Pranciškaus Salezio kaip bendrąjį katalikų žurnalistų patroną arba globėją.

Neužginčijama tiesa, kad naudingame savo ilgame gyvenime, Jonas Donas Bosko, pats būdamas išimtinai katalikiškasis žurnalistas, nenuilstančiai dirbo, daug nuveikdamas didesnei Dievo garbei ir žmonijos gerovei sunkiame kultūriname katalikų spaudos darbe.

Lygiai kaip Šv. Augustinui, dienos reikalai ir apyptovos vertė Joną Doną Bostko imtis kultūrinės spaudos veiklos. Pradžioje XIX-ktajo amžiaus, Italijos valdovas Karolis Albertas savo valdiniamis buvo teikęs spaudos ir sąžinės laisvę. Kuomet, 1850 metais, protestantai, pasinaudodami sąžinės laisve, skleidė klaidingą mokslą ir varė pragaištingą kovą prieš Katalikų Bažnyčią, Jonas Donas Bosko išleido lapelius ir knygutes, kuriomis persergėjo katalikus šalintis nuo klaidatikų, ir gynė Kristaus mokslą ir tikėjimą.

Apie 1853 m. eretikai valdenzai, susitarę bei susibičiuliavę su protestantais, ir naudodamiesi ne vien sąžinės bet ir spausdinto žodžio laisve, sujudo ir pradėjo skleisti klaidingą propagandą prieš kunigus, prieš Popiežių ir Bažnyčią. Jonas Donas Bosko nesnaudė. Jis rūpestingai atsidavė katalikiškojo žurnalizmo kūrybai ir spaudos plitimui.

Ne vien valdenzai su protestantais, bet ir bedieviai masonai, smarkiai puolė Joną Doną Bosko. Tai nenugąsdino drąsuoio italkingo spausdinto žodžio apaštalo. Tačiau, drąsūs užsimojimai kultūrinėje katalikiškojo žurnalizmo, mokslo ir labdarybės pažangoje, jį įstatė į daugelį pavojų. Net kėsintasi jį nužudyti.

Nežiūrint tų visų pavojų, Jonas Donas Bosko kilniame ir nepalaužiamame savo pasiryžime kultūrinės spaudos propagandai pasiliko nenugalimas drašulis ir didvyris. Jis drąsiai skelbė Dievo žodį, ir nenustojančiai kūrė ir ratalikų žurnalistų patroną arba globėją. Iš po galingos jo plunksnos į pasaulį išėjo apie šimtas įtakingų veikalų, susilaukusių suviršum šimto laidų. Populiarūs jo kūrinių, pamfletų formoje, spausdinami milijonais egzempliorių.

Tiesa, kad Jonas Donas Bosko buvo įsitikinęs išganingoms gerosios literatūros ir gerosios spaudos įtakos pasekomis, nes dažnai sakydavo: "Kaip daugelis sielų tapo išganytu geromis knygomis, kaip daugelis apsaugotų nuo paklydimo, kaip daugelis padrasintų gera daryti ir tiksliai gyventi". Tam jis steigė skaitlingas draugijas, kurių tikslas buvo plėsti gerąją literatūrą; jis taip pat steigė knygyne visose savo įstaigose.

Sausio 7 dieną, 1860 metais, Popiežius Pijus Deventasis neveltui rašė, reikšdamas, kad vyriausias Jono Dono Bosko uždavinys buvo kovoti blogąją spaudą ir tuometinius blogumus prašalinti gerąja spauda ir edukacija.

Kovo 19 dieną, 1885 metais, Jonas Donas Bosko rašė visiems Saleziečiams: "Aš, neabejodamas, sakau, kad gerųjų knygų plitimas yra dieviškos priemonės, nes Pats Dievas naudojo jas kaip priemones atnaujinti žmogų: Jis įkvėpė šventąjį Raštą, kuris tikrąją doktriną nešė visam pasauliui. Jis norėjo, kad šventojo Rašto knygos būtų visuose Palestinos miestuose ir miesteliuose, ir kad kiekviena subata iš jų būtų skaitoma sinagogose. Tai buvo ypatingai per įkvėptus Jo raštus, kad pasaulį prirengti dėl Atpirkėjo atėjimo."

Jonas Donas Bosko tęsia toliau: "Mes turėtume ryžtis sekti Dangiškojo Tėvo

Gražu, gražu mūs Lietuvoj... O Lietuva, koks mylimas kraštas... Štai tavo kaimas, kai laisvė žydėjo, rūtomis ir marginiais pasirėdęs, linksmas dainas dainavo ir savo tautiškais šokiais pasaulį stebino!.. Ir štai vaizdas parodo Lietuvos jaunimą sukant į dešinę ir kairę: Suktinį, Blezdingėlę, Kalvelį, Kubilą ir kitus linksmus šokius... Kam gi nežinomi — Karvelėlis... Klausė žvilblis... Oi tu Ieva, Ievužė... Katinas... ir kiti žaidimai. Tai vis tautos jaunimo džiaugsmo ištryškos, kai laisvė alsavo... O atsimenu namelį aš gimtinį savo kur motulė prie ratelio supdama niūniavo... Čiūčia liūlia, mažutėli, auk greičiau, užauki—ir tėvynė, ir Dievulis tavęs jauno laukia... Kai į saulę pasižiūriu, vakaro saulužę, man ji primena, kaip gyvą, mylimą mamuzę...

darbus. Gerųjų knygų plitimas tarp žmonių dideliai padės palaikyti Atpirkėjo karalystę skaitlingose sielose. Geros knygos yra reikšmingesnės mūsų dienose juo daugiau, kuomet neatsargūs žmonės prapuldomi skaitant nepadorios ir bedieviškos modernių dienų spaudos leidinius. Ginklas turi būti panaudotas prieš ginklą".

Ir vėl: "Tiesa, kad spausdintas žodis neturi tokios įtakos kaip pamokslas, bet turi kitas naudas. Geroji knyga gali eiti į tuos namus, kurie neprieinami kunigui, ir blogieji žmonės gali taip pat toleruoti ir priimti ją kaip dovaną arba atmintį. Kartais, ji apdulkėta pasilieka ant stalo arba knygyne. Niekas nemanoma apie ją ir nesidomi. Tačiau, nuobodžią valandą, kuomet ateina nuiludimas, skausmas, išsiblaškimas, arba baimė apie ateitį, mūsų bičiulis bus verstas nudulkinti tą knygą, ir atskleis jos puslapius, kurie išganingai pasitarnaus atvertimui kito šventojo Augustino, kito Palaimintojo Kolumbino, arba kito šventojo Ignaco."

Naktis tamsi... ne tau poilsui žadėta... Glosto ramunė kojas be prieglaudos! Tu sukniubai išbarta kaip negirdėtai Vidury laukų, į pasėtus nuodus.

Palaidus tau plaukus iškaišę žibuoklės, Žiūri ašaroms į apstatytus kryžius! Svetimų šautuvų palinkę sūpuoklės — Pribloškė... kai bandei keltis pasiryžus.

Ir taip prie žemės kietos veidas nubalęs, Prisiglaudė... tartum prie motinos kapo; Nei verkti, nei pakilt, tiek lavonų sušalę, Kaip rudens vieškely prikritusių lapų.

Vienok, kai temsta ir mėnuo apsverkia, Ir kai žvaigždei sužiba kalnų žvakėmis — Partizanų būriai gretoms susitelkia, Gaivina tave sultingomis kekėmis.

Tad, kelkis, Našlaite, Lietuva brangiausia! Priskelk, Tėvyne, mūsų mylimiausia! Priskelk, mes šaukiam okeanų tolius, Pakilk, vainikuota, gintaro karoliuos.

Marija Aukštaitė.

Arba: "Geroji knyga šeimoje, nors ir neskaitytoma buvo nepailstantis, nepalaužiamas. Jis dažnai kalta, o visgi gali tapti įdomi būdavo: "Tas, kuris miršta iš persidirbimo, turi šimtą kitų, kurie užims jo vietą". Jis patardavo savo auklėtiniam: "Dirbkime, nes Danguje turėsime amžinąjį atsilsį".

Tai išganinga pamoka. Visi, kuriuos Kristus pašaukė išganingam apaštalavimui, turėtų imti sau kilnųjį pavyzdį iš šv. Jono Dono Bosko gyvenimo, ir turėtų žinoti, kad moderniose mūsų dienose negalimas joks kitas atsilsis, kaip tik atsilsis kapuose! Žmogaus būtybė, visa jo asmenybė, kūriasi ir tobulėja uoliame darbe. Nuolatinis darbas bei uolumas gimdo gabumus ir talentus. Laimė surandama uoliame darbe. Todėl, yra nelaimė būti pasmerktam neveiklume arba tinginysta. Laimingas žmogus, kuris visada veikia, dirba, triūšia. Gi tie, kurie prišiemė sunkų, bet išganingą spaudos apaštalavimo darbą, tegu kūrta, turtina katalikų literatūrą, kiti turturiu paliauti dirbės sielų išganymui". Jis susilaukė 73 metų amžiaus, ir kasdieną uoliai dirbdavęs 19

Savo uolome, jis buvo nepailstantis, nepalaužiamas. Jis dažnai kalta, o visgi gali tapti įdomi būdavo: "Tas, kuris miršta iš persidirbimo, turi šimtą kitų, kurie užims jo vietą". Jis patardavo savo auklėtiniam: "Dirbkime, nes Danguje turėsime amžinąjį atsilsį".

Tai išganinga pamoka. Visi, kuriuos Kristus pašaukė išganingam apaštalavimui, turėtų imti sau kilnųjį pavyzdį iš šv. Jono Dono Bosko gyvenimo, ir turėtų žinoti, kad moderniose mūsų dienose negalimas joks kitas atsilsis, kaip tik atsilsis kapuose! Žmogaus būtybė, visa jo asmenybė, kūriasi ir tobulėja uoliame darbe. Nuolatinis darbas bei uolumas gimdo gabumus ir talentus. Laimė surandama uoliame darbe. Todėl, yra nelaimė būti pasmerktam neveiklume arba tinginysta. Laimingas žmogus, kuris visada veikia, dirba, triūšia. Gi tie, kurie prišiemė sunkų, bet išganingą spaudos apaštalavimo darbą, tegu kūrta, turtina katalikų literatūrą, kiti turturiu paliauti dirbės sielų išganymui". Jis susilaukė 73 metų amžiaus, ir kasdieną uoliai dirbdavęs 19

Lietuvai Našlaitei

Tėvų Jėzuitų Misijos

Tėvų Pranciškonų Misijos 1944 m.

Worcester, Mass. — Aušros Vartų par., Vas. 24 — Kovo 5 d. T. Antanas Mešlis, S. J.

Cambridge, Mass. — Nekalto Prasidėjimo par. Vas. 27 — Kovo 12 d. T. Pr. Aukštikalnis, S. J.

Elizabeth, N. J. — Šv. Petro ir Povilo par., Vas. 27 — Kovo 12 d. T. Jonas Kidykas, S. J.

Bayonne, N. J. — Šv. Mykolo par., Kovo 11 — 19 d. T. Antanas Mešlis, S. J.

Providence, R. I. — Šv. Kazimiero par., Kovo 12 — 19 d. T. Pr. Aukštikalnis, S. J.

Scranton, Pa. — Šv. Mykolo par., Kovo 12 — 19 d. T. Jonas Kidykas, S. J.

Philadelphia, Pa. — Šv. Jurgio par., Kovo 19 — Bal. 2 d. T. Pr. Aukštikalnis, S. J.

Brooklyn, N. Y. — Apreiškimmo par., Kovo 19 — Bal. 2 d. T. Jonas Kidykas, S. J.

Athol, Mass. — Šv. Pranciškaus par., Kovo 26 — Bal. 2 d. T. Antanas Mešlis, S. J.

Philadelphia, Pa. — Šv. Andriejaus par., Geg. 14 — 21 d. T. Pr. Aukštikalnis, S. J.

Newark, N. J. — Šv. Trejybės par., Geg. 21 — 30 d. T. Antanas Mešlis, S. J.

Chicago, Ill. — Šv. Petro ir Povilo par., kovo 6 — 12 d. Tėv. Justinas Vaškys.

Chicago, Ill. — Dievo Apvaizdos par., kovo 6 — 12 d. Tėv. Juvenalis Liauba.

Chicago, Ill. — Švenč. P. Marijos Gimimo par., kovo 12 — 19 d., Tėv. Justinas Vaškys.

Chicago, Ill. — Visu šventųjų par., kovo 13 — 19 d., Tėv. Juvenalis Liauba.

Cicero, Ill. — Šv. Antano par., kovo 20 — 26 d., Tėv. Juvenalis Liauba.

Rochester, N. Y. — Šv. Jurgio par., kovo 20 — 26 d. Tėv. Justinas Vaškys.

Schenectady, N. Y. — Šv. Kryžiaus par., kovo 27 — Balandžio 2 d. Tėv. Justinas Vaškys.

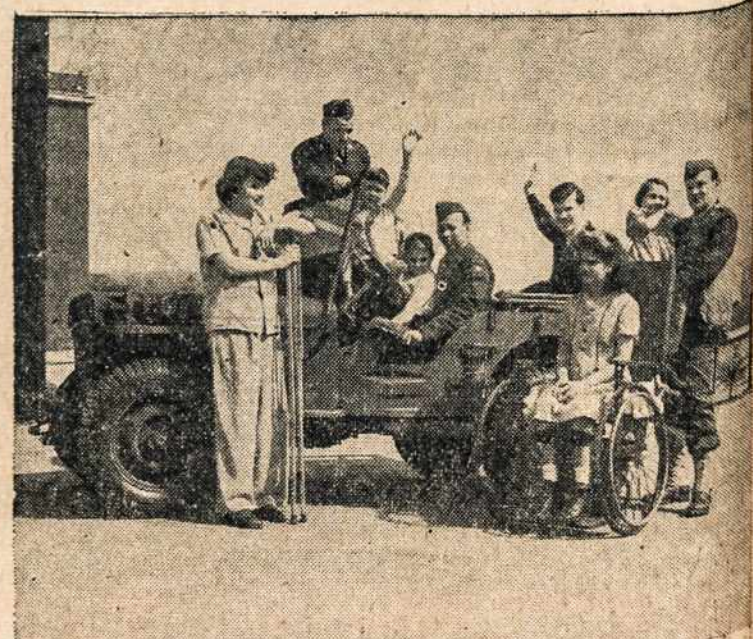
New York, N. Y. — Aušros Vartų Šv. P. Marijos par., balandžio 3 — 9 d. Tėv. Justinas Vaškys.

FRANCISCAN FATHERS
310 Orchard Place
Pittsburg 10, Pa. He. 6567

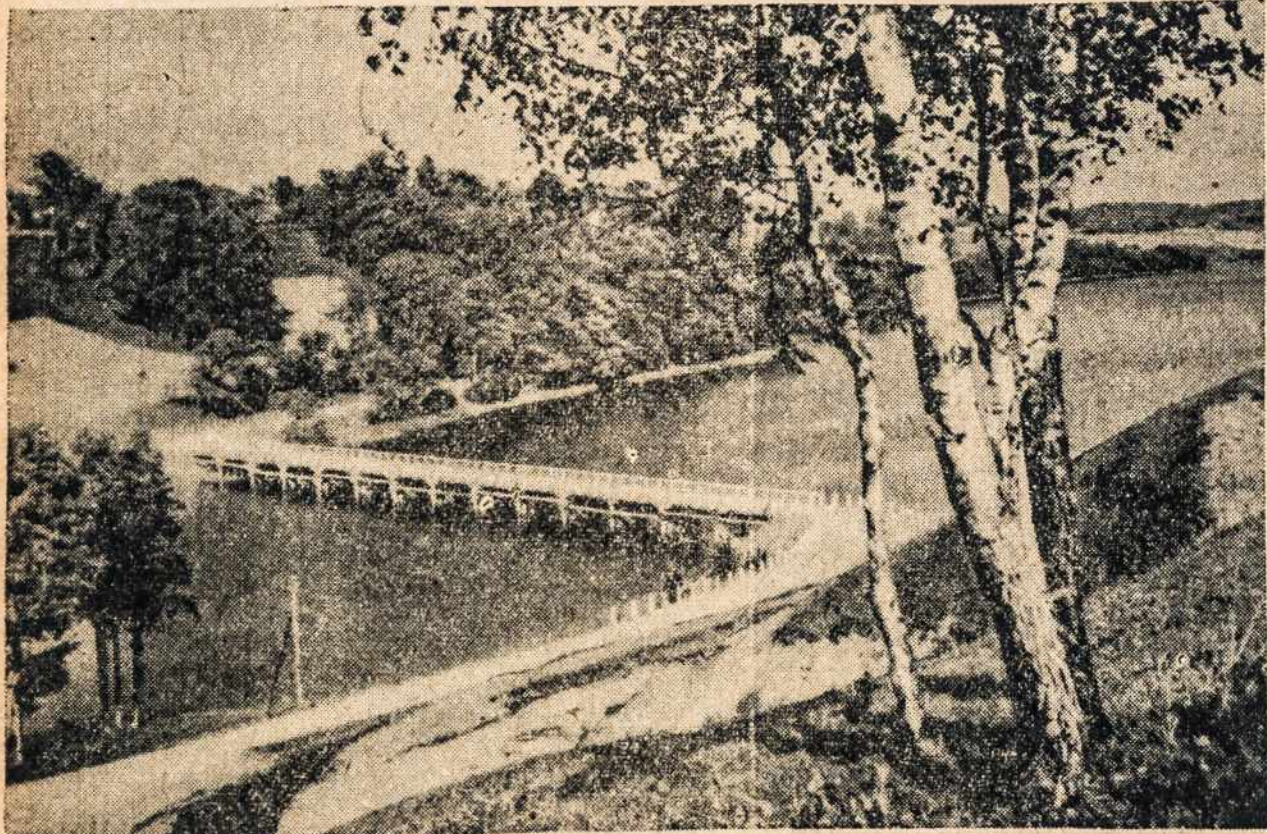
Jums nereikia porcijų korčukės pirkimui J. V. Karo Bonų.

Juozas Kasinskas
Inc.
Laidotuvių Direktorius
Patarnavimas Dieną ir Naktį
602 Washington Blvd.
BALTIMORE 30, Md.
Tel. Lexington 8595
Limosinai dėl visokių reikalų

Kun. A. Tamoliūnas.

Crippled children at the Dr. Joseph Pomeroy Widney high school in Los Angeles are shown here at a Bond rally where they purchased a jeep for the army with proceeds of their War Stamp sales.

Jeį kas turėjo laimės nuvykti į Dubingius, tas tikrai matė šį puikųjį Lietuvos gamtos vaizdą. Čia atvykusį svečią pagauna daina ir girdi — Vaikščiojo, vaikščiojo, brolelis po lauką vaikščiojo. Nešiojo, nešiojo, ant rankos tinklėlį nešiojo. Sugavo, sugavo, pilką šakalėlį sugavo. Nunešė, nunešė, į Vilniaus miestelį nunešė. Paėmė, paėmė, aukso pimigėlį paėmė. Nupirko, nupirko, sau bėrą žirgelį nupirko. Nujojo, nujojo, pas jauną mergelę nujojo.

VIETINĖS ŽINIOS

So. Bostono Lietuviai Nupirko Karo Bonų Už \$55,000

Sudėjo \$447.00 Aukų Lietuvos Reikalams

"Ne kiekybėje, bet kokybėje glūdi tautos gėris, pergalė ir laimė", sako p. Devenienė.

Sekmadienį, vasario 13 d., So. Boston High School svetainėje vyko lietuvių masinis susirinkimas paminėti Lietuvos nepriklausomybės sukaktį. Dalyvavo apie dvyliką šimtų žmonių. Kalbėjo labai patriotingai p. A. Devenienė iš Waterbury, Conn., vyras, Dr. Devenis iš Lietuvos bolševikų buvo ištremtas į Sibirą, ir tik Jung. Valstijų vyriausybei užtariant, jis buvo išlaisvintas ir atvyko į A-

DAKTARAI

Tel. TROWbridge 6330
J. Repshis, M. D.
(REPSYS)
Lietuvus Gydytojas
278 HARVARD STREET
Kampas Inman arti Central Sq.
CAMBRIDGE, MASS.
Ofiso Valandos 2-4 ir 6-8.

IVAIRUS SKELBIMAI

BALLAST TUBES
POPULAR NUMBERS 49c EACH
Also limited supply of 024, 027, 12K7, 12A8, 6SK7, 6K8, 7F7, 11N5, 27, 28, 24A, 77, 78, 6C6, 35, 51, 2525, 2526
WILL ALSO SUPPLY DEALERS LARGEST VARIETY OF RADIO TUBES IN NEW ENGLAND. Satisfaction guaranteed or your money back. Call Liberty 2337 or write for prices on other popular numbers.
UNION ELECTRIC SUPPLY CO.
19 High St., Boston

PRISTATOME ALŲ IR TONIKĄ

Mes turime 11-kos rūšių alaus ir įvairių tonikų. Mes alų ir toniką pristatome vestuvėms, į namus, krikštynoms, parėms ir piknikams. Patarnavimas skubus ir mandagus. Šaukite:
BORIS BEVERAGE CO.
220 E St., Tel. SOU 3141, So. Boston, Mass.

CASPER'S BEAUTY SALON

Exclusive But Not Expensive

"Victoria curl-cuts" and luxurious cool waves set while you relax in glamorous surroundings

Appointments 8:30 AM-6 PM
Tel. Sou-4645

Tomorrow's Wave... TODAY

CASPER'S BEAUTY SALON

738 E. Broadway South Boston, Mass.

LT. JANE ARMY NURSE WRITES TO HER DOCTOR

Dear Dr. Evans, Today we had an inspection of our hospital by the head of the Medical Corps. He asked one patient what he thought of our medicine and the patient said our Army had the best flea powder in the world! That got a laugh but seriously our modern military medicines are working wonders. Our flying hospitals bring in the wounded from the front where they say our artillery is terrific. As you know used fats contain glycine and other by-products used for medicines and nutrients. So to assure that Mrs. Evans saves all of her used kitchen fat and turns it in to her meat dealer.

Sincerely Yours, Jane

Ši So. Bostono jaunamųjų šokėjų grupė, vadovybėje p. Onos Ivaškienės, linksmis susirinkusius svečius ir viešias, ALRK Susivienymo kuopos bankiete, kuris įvyks vasario 20, 1944, 6 val. vakare, Strand salėje, 376 W. Broadway, So. Boston. Bankieto rengėjai nuosirdžiai kviečia ir Tamstą dalyvauti. Įžangos bilietus raginama iš anksto įsigyti, kurių galima gauti ir "Darbininke".

galutinai suvedus skaitlines sudarys ir už \$60,000.00.

Aukų Lietuvos reikalams lietuvių masiniame susirinkime sudėjo \$447.00, kurie bus pasiųsti Amerikos Lietuvių Tarybai. Čia įskaityta ir So. Bostono Lietuvių Piliiečių draugijos \$100.00 auka.

So. Bostono lietuvių masinis susirinkimas buvo tikrai patriotinis. Visų vienas pasiryžimas pagelbėti savo šaliai laimėti pergalę ir Lietuvai atgauti nepriklausomybę.

Mayoras Maurice J. Tobin nupirko tris karo bonus savo trimis vaikeliams So. Bostono Lietuvių masiniame susirinkime. Po to mayoras Tobin su visa savo šeima aplankė adv. Jo-

naž ir poniją Grigalus, 52 G St., kur turėjo malonų pasikalbėjimą su pulk. K. Griniu ir kitais lietuviams. Mayoras Tobin buvo labai interesusotas Lietuvos bukle ir lietuvių kova dėl nepriklausomybės.

Ištraukos p. Devenienės kalbos, pasakytos mlžiniškame So. Bostono Lietuvių masiniame susirinkime, vas. 13 d., tautinės šventės minėjime.

Amerika mūsų nauja motinė, Už tai čia visų tautų vaikai patelpa ir jaučiasi laimingi. Laiminga tampa ir visa Amerika. Lietuviams laisvės niekas nepatięks. Jie patys turi jos ieškoti ir ją rūpintis.

Mūsų protėviai mylėjo laisvę patys ir kitų laisvę gerbė. Dabar kitaip yra. Į mus žiūri kaip į mažą tautą. Taip. Mēs esame maža tauta. Mes esame maža tauta užgrobinams, plėšimams, pavergimui kitų tautų, okupacijoms. O ne maža tauta dorą, kultūringą ir teisingą gyvenimą vesti.

Kokį pavyzdį davė ir duoda mums galiūnai ir didžiulės tautos. Mes matome jų teisingumus. Istorija mums skelbia didžiųjų tautų galą. Kur didžioji Asyrėja? Kur šiandien, galingoji Cezorių Romos Imperija? Kur carai? Kur imperatoriai? Kristus paėjo mažos tautos. Pradėjo savo meilės ir teisingumo darbą mažų būrelių. Ką reiškia tautos ir didelės prieš Kris-

tių? Ne kiekybėje, bet kokybėje glūdi tautos gėris, pergalė ir laimė. Maža tauta. Juk mums yra sakoma, kad šis eina paskutinis karas. Dabar kariaujame, kad baigtis karus. Jei karų nebus, kam bijoti mažų tautų? Kas jas beužpuls? O jei dar daugiau karų būtų ir toliau. Tai mano vaikai ir jūsų vaikai šiame kare veltui vargtų — žūtų.

Ar keturiuos laisvės dera tik didžioms tautoms? Ar mums lietuviams 4 laisvės yra tik mirti? Nei mirti mes neturime laisvės. Mus išvežė į šaltą Sibirą žudyti, ir į Unų kraštą vergauti.

Jei mažos tautos Estija, Latvija, Lietuva ir Lenkija nebūtų laisvos, kam dar tas Atlantiko Carteris?

Mes tikime, kad jos bus laisvos.

ŽINUTĖS

Vas. 12 d., miesto ligoninėje, mirė Darata Gajauskienė, 62 metų, gyv. 506 Col. Rd. Paėjo Siaulių parapijos. Amerikoje pragyveno 40 m. Paliko dvi dukteris. Laidojama iš Šv. Petro par. bažn. vas. 16 d., 9 val. r., Naujos Kalvarijos kapuose.

Vas. 13 d., tapo pakrikštyta Marijona Ona Juozo - Juzefinos (Gerulskytės) Pocių.

Trečiadienio vakare bus laikomos Šv. Teresės novėnos pirmos dienos pamaldos. Ir tai yra 16 vas. Kunigai prašė žmonių ypatingai tą dieną pasimelsti.

Gera proga pasimelsti ir ketvirtadienį. Šį sykį už lietuvius tremtinius. 8 val. ryte bus aukojamos trejos šv. mišios už vėles tremtinių Gabriėliaus ir Rožės Treinavičių.

Išvyksta Kalifornijon

Vasario 18 dieną išvyksta Los Angeles, California, p. Elzbieta Nanartavičienė. Ji vyksta pas gimines pasisvečiuoti. Aplan-kys J. M. Prelatą Julijų Maciejauską. p. Nanartavičienė ketvirtadienio, vasario 17 d. dar dalyvaus Lietuvių Raudonojo Kry-

žiaus skyriaus susirinkime, parapijos svetainėje. Ji yra atsakyriaus vice-pirmininkė. Atsiveikins su visomis ir rytojaus dieną išvyks į saulėtą Kaliforniją.

Linkime laimingos kelionės ir malonių atostogų!

LANKĖSI

Šeštadienį 'Darbininke' lankėsi p-lė Eleonora Martinkūtė iš Scranton, Pa. ir p-nia Veronika Skupas - Audetė iš North Abington, Mass. P-lė Martinkūtė dabar dirba kaip chemikė Hartford, Conn. Atsilankymo proga, p-lė Martinkūtė nupirko kun. Pr. M. Juro maldaknygę — DIDYSIS RAMYBĖS ŠALTINIS.

PAMYLĖJAU

Pamylėjau vakar, pamylėjau šiandien, Rytoj vėlei pamylėsiu, Jei tik mergelę regėsiu Mėlynom akelėm.

Vieną pamylėjau, su kita kalbėjau, Trečiai einant per kiemelį Aš prišokau prie langelio Meiliai pažūrėjau.

Būčiau nemylėjęs, būčiau nežūrėjęs, Jei mergelė melsvų akių O aš jauną širdužėlę Būčiau neturėjęs.

Pasimatysime Bankiete

Teko sužinoti, kad daugumas pažįstamų jau nutarė susitikti ir pasimatyti L.R.K. Susivienymo Amerikoje 94 Jaunimo kuopos bankiete. Tikrai pavyzdin-gas nutarimas. Nėra geresnės pasimatymui ir pasisvečiavimui vietos, kaip būsimas bankietas. Priekšanių valgių ir švelnių gėrimų kaimynas visuomet būna brangus. Pasikvieskite jį dabar pasivaizinti į seniai laukiamą bankietą. Rengėjai jau pasiruošę sutikti visus linksmus

Patenkintas Maldaknyge

Siomis dienomis p. F. Dubauskas iš Montreal, Canada prisiuntė "Darbininko" administracijai šį laišką: "Perskaitytes skelbimą "Darbininke" apie nepaprastą malda-

Draugijų Valdybų Adresai

LIETUVOS DUKTERŲ DR-JOS PO GLOBA MOTINOS SVC
Pirmininkė — Eva Markšienė, 625 E. 8th St., So. Boston, Mass. Tel. So. Boston 1298.
Vice-Pirmininkė — B. Gallimėnė, 8 Winfield St., So. Boston, Mass. Prot. Rašt. — Ona Ivaškienė, 440 E. Sixth St., So. Boston, Mass. Fin. Rašt. — B. Cunienė, 29 Gould St., W. Roxbury, Mass. Tel. Parkway-1864-W.
Iždininkė — Ona Stanulūnė, 177 West 7th St., So. Boston, Mass. Tvardarė — Ona Mizgirdeitė, 948 E. Broadway, S. Boston, Mass. Kasos Gl. — Elzbieta Aukštikalnytė, 110 H St., So. Boston, Mass.
Draugija savo susirinkimus talso kas antrą antradienį mėnesio, 7:30 val. vakare. Parapijos salėje, 492 E. Seventh St., So. Boston, Mass. Visais draugijos reikalais kreipkitės pas protokolu raštininkę

SV. JONO EV. BL. PASALPINĖS DRAUGIJOS VALDYBA
Pirmininkas — Juozas Švagzdys, 601 6th St., So. Boston, Mass.
Vice-Pirmininkas — Pranas Tuteika, 702 E. 5th St., So. Boston, Mass.
Prot. Rašt. — Jonas Glinėckis, 5 Thomas Pl., So. Boston, Mass.
Fin. Rašt. — Aleksandras Ivaška, 440 E. Sixth St., So. Boston, Mass.
Iždininkas — Stasys K. Griganavičius, 699 E. Seventh St., So. Boston, Mass.
Maršalka — Jonas Zaikis, 787 E. Broadway, So. Boston, Mass.
Draugija talso susirinkimus kas trečią sekmadienį kiekvieno mėnesio, 2 val. po pietų Parapijos salėje, 492 E. 7th St., So. Boston, Mass.

Užsisakykite Toniko Pas Mus

Pristatom geriausį toniką Piknikams, Vestuvėms, Krikštynoms ir visokiems Parėngimams. Kainos prieinamos.

Myopia Club Beverage Co.

Grafton Ave., Islington Mass. Tel. Dedham 1304-W
PRANAS GERULSKIS, Namų Tel. Dedham 1304-R

knygę "Didysis Ramybės Šaltinis" tuoj sumaniau ir pasiunčiau \$3.50 ir laišką "Darbininke". Už poros dienų "Didysis Ramybės Šaltinis" jau buvo mano namuose. Tik gerėkis, skaityk ir norėk skaityti, nes "Didysis Ramybės Šaltinis" yra ne tik maldaknygė, bet ir mokslo šaltinis. Yra užtektinai apmąstymų mažamokslui ir aukštamokslui. Todėl patartina kiekvienam įsigyti "Didysis Ramybės Šaltinis". Įsigyjes kitam jos nepereisi. Ačiū gerb. kun. P. M. Juro už tos knygos išleidimą. Lai Dievas užmoka! Ačiū "Darbininko" administracijai už palankų pasidarbavimą.
"Su gilia pagarba,
F. Dubauskas".

Užsisakykite maldaknygę "Didysis Ramybės Šaltinis" dabar, nes iš priežasties karo išleista nedaug, o parduodamos labai greit. Užsakymus ir pinigų siųskite adresu: Darbininkas, 366 W. Broadway, So. Boston 27, Mass.

IVAIRUS SKELBIMAI

ISSIRENDAVOJA 436 Dudley St., Roxbury 7 kambariai steam heat su visais įrengimais. Taipgi turiu vienam karui gara-džių parendavimui. Kreipkitės: V. Brazauskas, 11 Story St., So. Boston, Mass.

REIKALINGA

vedusi pora, užlaikyti ūkį. Rekomendacijos reikalinga. Sąlygos geros. Kreipkitės pas: Mathew A. Civinskas 340 Harding Street Worcester, Mass. (2-29)

REIKALINGA VYRAI IR MOTERYS

Moterys stitchers ant Singer mašinų, su patyrimu ir be patyrimo. Mes išmokinsime. Vyrai reikalingi prie abelių darbų. Švari apylinkė. Geriausias darbo sąlygos, geras atlyginimas, lengvas ir nuolatinis darbas. Franco American Corporation 99 Bedford St., Boston, Mass.

JAUCIATĖS BLOGAI?

TIKRAI PALĖNGVINSITE SAU — SIUO MODERNIŠKŲ, SVELNIŲ BŪDU
* Kuomet kankintais vidurių užde-tėjimu — žarios nevelkios — skauda galva, nėra energijos, palėngvinkite sau šiuo modernišku būdu — skramtykite FEEN-A-MINT. Ši skraungia vidurius luosuojuanti irantmo-gama pagelbės švelniai, bet tikrai, išvalyti vidurius. Milijonai žmonių naudojami FEEN-A-MINT. Pakramtykite FEEN-A-MINT emant gulti — sekantį rytą tikrai jausite palėngvinimą ir vėl jausitės puikiai. Visai seimai pakelis kainuoja tik

GRABORIAI

S. Barasevičius ir Sūnus
MOTERIS PAGELBININKĖ
Lietuvių Graboriai ir Balsamuotojas
Turi Notaro Teises
254 W. Broadway
SO. BOSTON, MASS.
Tel. SOUTH Boston 2590
Sūnau gyvenamoji vieta — 838 Dorchester Ave. Tel. COLUMBIA 2537

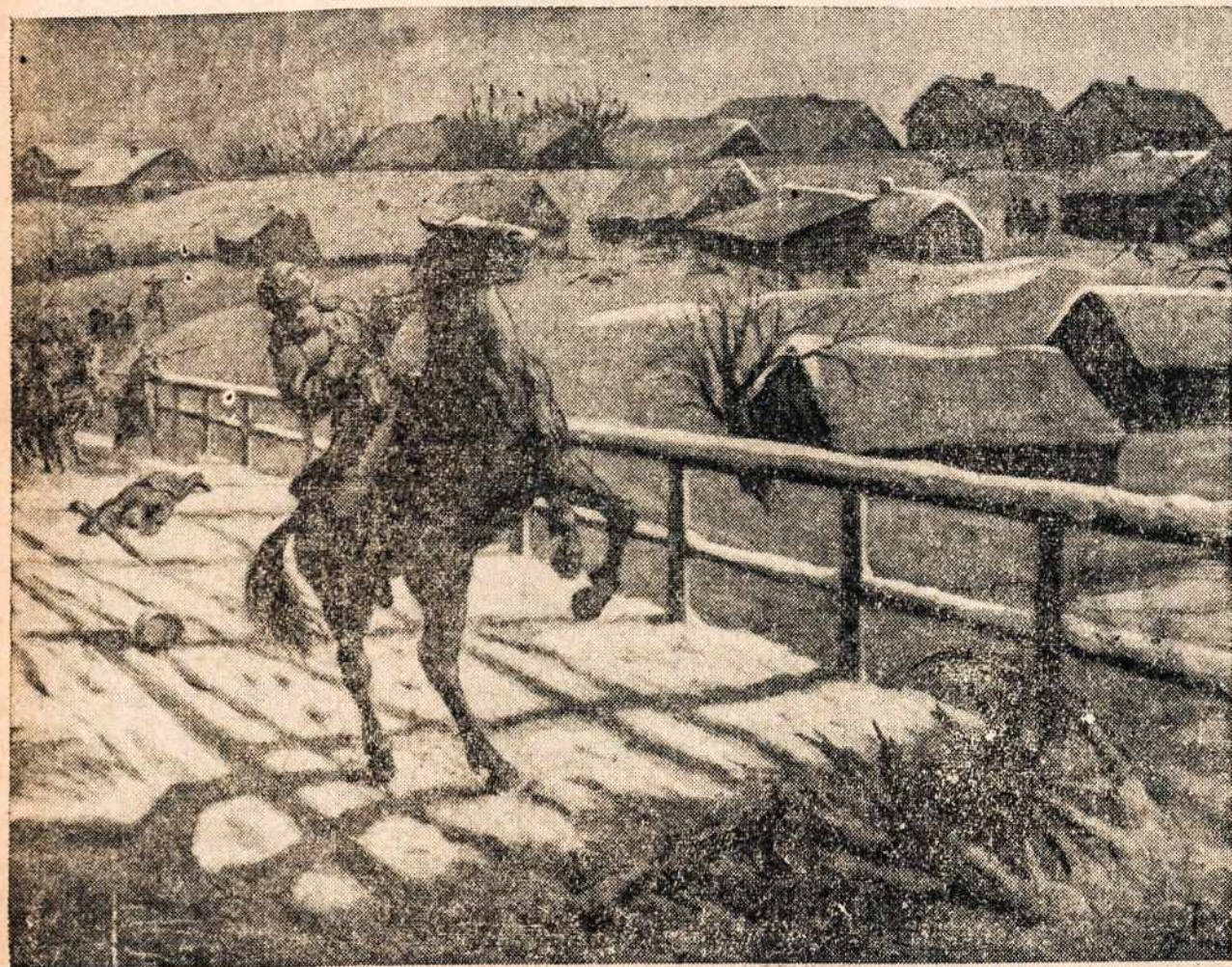
CASPER

FUNERAL HOME
187 Dorchester Street
South Boston, Mass.
Joseph W. Casper
(KASPERAS)
Laidotuvių Direktorius ir Balsamuotojas
NOTARY PUBLIC
Patarnavimas Dieną ir Naktį
Koplyčia Šermentims Dykal
Tel. SOU Boston 1437
SOU Boston 3960

ZALETSKAS

FUNERAL HOME
564 East Broadway
SOUTH BOSTON, MASS.
D. A. Zaletskas, F. E. Zaletskas
Graboriai ir Balsamuotojai
Patarnavimas dieną ir naktį
Koplyčia Šermentims dykal
NOTARY PUBLIC
Tel. SOU Boston 0815
SOU Boston 2609

25 Metai Kaip Žuvo Karininkas Juozapavičius

Vasario 12 d., 1919 m. ant Alytaus tilto krito pirmasis karininkas pulko vadas A. Juozapavičius. Jis savo narsa už tėvynę paliko mums pavyzdį, kaip turime ginti savo tėvynę... Jo atminimas mums skelbia — Aš Lietuvai, kur tik stosiu savo darbus vis aukosiu, ginklų žvangesy nenusiminsiu, už tėvynę noriai galvą paguldysiu.

Tėvynės Meilė

UŽ TĖVYNĖ AUKOJA ŽMOGUS GYVYBE

Gražus žodis Tėvynė, juo išreiškiama tai, kas kiekvienam žmogui yra kilnu ir šventa, už ką kiekvienas nesigaili paaukoti to brangiausio pasaulyje turto — gyvybės.

Didvyriai, ryžtingai gynę nuo priešų mylimą tėvynę

Ir žuvę laisvės kovoje jūsų nuopelnais laiminga.

Už savo laisvę jums dėkinga tauta visoje Lietuvoje

Dabina jūs kapus ir pina vainikus jūsų garbei

Už jūsų sunkius narsius žygius, Tėvynės labui atliktus!

Laimingi ir džiaugiasi tie, kurie gali kvėpuoti Tėvynės oru, girdėti gimtųjų miškų ošimą, ir prislėgti bei neramūs tie, kuriems lemta tik mintimis nusikristi į gimtosios tėviškės šalę.

MYLĖTI TĖVYNĖ TAI ĮGIMTA IR ŽMOGIŠKA

Jei pažvelgsim į istoriją, tai pamatysim, kad tėvynės meilė ruseno kiekvieno širdyje senovės, vidurinių amžių ir šiais naujaisiais laikais. Taip buvo, taip yra ir taip bus, nes tai įgimta ir žmogiška. Kiekvieno žmogaus troškimas ir laimė matyti savąją tėvynę laisvą ir nepriklausomą. Ir jei klastingas priešas įsiveržia kada į gimtąjį kraštą, naikindamas turta, kankindamas moteris ir vaikus, tai kiekvienas su pasiryžimu širdyje susuko —

Pakils, sušvytūros mūs kardai lig dangaus, lig dangaus —
Mūsų rankoj tvirtoj, ir nė vieno neliks kurs nepajus,
nepajus tojo džiaugsmo — dėl laisvės kovoj.

Narsieji ėjo ir eis ginti savo tėvynės. Paaukoti savo gyvybe tėvynės gerovei, yra didžiausia auka, kokios begalima iš žmogaus reikalauti. Bet žinant, reikia atsiminti: žūti garbingai!

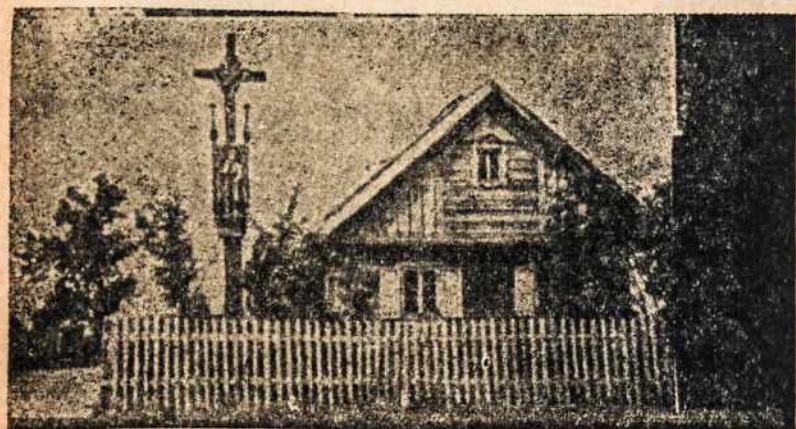
TĖVYNĖS GYNĖJAI KOVOJA AKIS Į AKI SU PRIEŠU

Dar prieš Kristaus gimimą, senovės Spartos moterys eidavo po mūšio į karo lauką pažiūrėti, kaip krito jų vyrai, sužadėtiniai ar mylimieji. Jei žaizdos būdavo iš priekio, tai gynėjas kritęs garbingai, kovodamas akis į akį su priešu. Ir neverkė, nelaužė rankų toji spartietė, kurios vyras taip žuvo. Ji suprato, kad tik tokių narsuolių priešas išvartas ir jų tėvynė laisva. Ir kritusiųjų mirtyje sustingusios lūpos jai kalba —

Skydą laikėm tvirtai, jėtis nebuvo baisi.
Kovojom drašiai narsa galinga.
Ant tėvynės aukuro mes kritom visi,
Kad matytum tave per amžius laiminga.

Priešingai buvo su tais, kurių žaizdos rodė, kad jie žuvo negarbingai, bėgdami nuo priešų. Jų lavonų niekas neliesdavo ir jie buvo paliekami varnomis, nes

Pamilau

Pamilau aš šį kampelį,
Savo gimtą kraštą,
Pamilau tėvų namelį,
Tą namelį prastą.

Pamilau tėvynės grožį,
Kurs visur mus lydi,
Ir tą rūtą, ir tą rožę,
Kur palangėj žydi.

Kančios ugdė mūsų galią
Kovos grūdino jėgas.
Mūsų meilė savo šaliai,
Kol mes gyvi, neužges!

Savanorio Auka

Ne rasos lašelis ritosi nuo smilgos,
Ne akmuo riedėjo tūkstančio spalvų:
Motinėlės veidą ašara suvilgė,
Kai sūnus keliavo, ėjo iš namų...

Buvo drėgnas, drėgnas motinėlės veidas,
Ant raukšlėto veido buvo skausmo daug.
Vieną teturėjo! Tą pavojun leido,
O širdis lyg sakė: jis nebeaplauks...

Nors ranka drebėjo laimindama sūnų,
Nors širdis žadėjo plyšti nuo skausmų,
Bet Tėvynė šaukia! Taip tegul ir būna —
Leidžiu tau keliauti, eiti iš namų...

Sūnus jautė auką motinos brangiosios,
Jis suprato vertę ašarų karčių,
Jis žinojo vieną: dar tėvynė stosis,
Nors galva riedėtų nuo jaunų pečių!

Užė ir dundėjo tūkstančiai patrankų,
Krito ant mūs žemės švinas ir ugnis,
Visą kraštą smaugė godžios priešo rankos,
Kai kovon atėjo savanoriu jis.

Buvo karštos dienos, plaukė kraujo upės.
Pergalė tekėjo ryto skaitumui.
O jis jaunas mūšio vidury suklupo
Dėl Tėvynės laisvės, motinos namų...

Priešo gaujos traukės, bėgo lyg patrakę,
Tilo kononadų bildesys kurtus.
Tik neberegėjo motinėlės akys
Savo vienaturio grįžtant pro vartus...

Likę gyvi grįžo laisvę iškovoję,
O jisai išlėjęs po žeme giliai,
O jisai iškentęs tūkstančius pavojų
Nebegavo džiaugtis laisvės spinduliais.

Bet ant šitos žemės, kur išliejo kraują,
Už kurią nusviro jo jauna galva,
Kilo didžios viltys, kilo amžius naujas
Ir žiedais pražydo mūsų Lietuva!

J. Petronis.

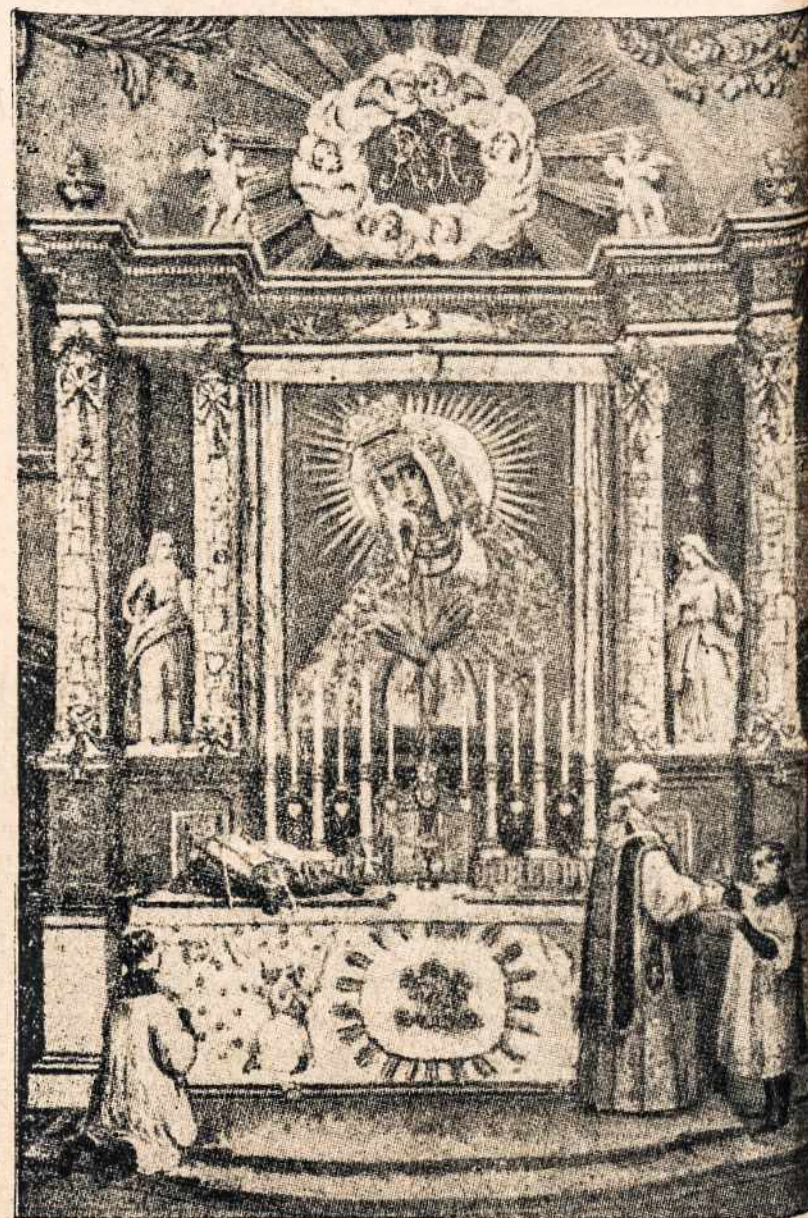
NORS VĖTROS ŪZIA

Nors vėtros ūzia aplink mus,
Tu, drauge, būk ramus!
Jei tarpe mūs vienybė bus,
Niekš mūsų nepražūs.

Pirmyn, pirmyn, jauni draugai
Saulėti mūs takai!
Geriau mums karžygiu numirt,
Neg Judo grašį imt.

Tėvynė mūs, jei dora bus,
Per amžius nepražūs,
Darbais sulauksim palaimos,
Nors būsime kapuos.

Sveika būk, Švenčiausia Marija!

Sveika būk, Švenčiausia Marija!

Tu sergsti mūs' visą Bažnyčią,

Tu suturi silpną žmoniją,

Kai brenda į prapultį tyčia.

Puoši Tu ir širdį mūs' — Vilnių,

Paveikslė garsiam Aušros Vartų,

Kur žmonės tarp sielvartų vilnių

Atranda ramybę daug kartų.

Tat puolam ant kelių prieš Tave!

Užtark už mūs žmones pas Sūnų!

Te Jojo malonę jie gavę,

Dori ir protingi vis būna!

Temyli jie Dievą pažinę!

Te taikiai tarp savęs gyvena!

Teaukština brangią tėvynę!

Teprikelia garbę jos seną.

Už tai Tau, Švenčiausia Marija,

Mes būsime per amžius dėkingi

Ir garbę, Skaisčiausia lelija,

Giedos Tau balsai mūs džiaugsmingi.

(Iš "Apie Stebuklingąjį Aušros Vartų šv. Panelės Paveikslą")

Per Ledo Jūrą...

Užšalusio, ir sniegu pasipuošusio Klaipėdos švyturio pakrantėj, šaukia lietuvius —

niekinti (iš jų kairieji prasarė, kad reikia paklausti po ledu...), tačiau patrijotai priedami prie komisarių ir papirkdami sargybinius lietuviams brangias velionies liekanas išsaugojo ir kai jo pulkas grįžo iš Marijampolės, a.a. kar. Juozapavičius buvo iškilmingai palaidotas Suvalkų pusės kapinėse.

Karininkas Juozapavičius buvo populiarus kareivių tarpe. Dar tų mirtinųjų kautynių išvakarėse jisai dalyvavo kareivių pasilinksminime. Paėmęs armoniką, atsisdėjęs į kampą užgrąžijo, o savanoriai linksmam šoko. Tai buvo jo paskutinis patarnavimas savo mylimiems kariams.

K. J.

Per ledo jūrą tavo laivas plaukia,
O Lietuva jauna, o Lietuva brangi! —
Klaikioj tyloj žuvėdros klykia —
Ir keliasi naktis tokia juoda, tokia baugi...

Norėtum viską atiduot į tavo svirną —
Gyvenimą ir jo giedrią dieną, —
Bet ašaros raukšlės per veidą rėžia
Ir nerimu, ir liudesiu jos persunkia dainas...

Ar rasi kur aštresnį durklą
Už tą, kurį širdin įsmeigia giminės vaikai?! —
Ar rasi kur didesnį gėdą
Už tą, kurios pilni tėvų laukai?..

Kam rėkiam, lyg apakę žmonės,
Kad mes maži, kad mes silpni? —
Mūs dvasiai nēr ribų, nei žemėj, nei padangėj —
Ir mūsų klounai aukso derliaus kupini...

Tegu, tegu užges tik vargo žvakė,
Tik saulė pasirodys priegani —
Ir ledo jūrą perplauks tavo laivas,
O Lietuva jauna, o Lietuva brangi!..